ಶ್ರೀಃ

॥ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಾಯ ಪರಬ್ರಹ್ಮಣೇ ನಮಃ ॥

ಯಕ್ಷಗಾನ

ರತಿಕಲ್ಯಾಣವು.

ಸ್ತುತಿ

ಕೃಷ್ಣಂ ಶ್ರೀಯದುವಂಶಮೌಕ್ತಿಕಮಣಿಂ
ಕೃಷ್ಣಾಂ ಪುರಸ್ಕೃತ್ಯ ತಾಂ
ಕಾರ್ಷ್ಣೀಃ ಶ್ರೀರತಿಪಾಣಿಪೀಡನಕರಂ
ಸೋಷ್ಣೀಷಭೂಷಾದ್ಭುತಮ್ ।
ಜಿಷ್ಣುಂ ಭೀಷ್ಮಸುತಾಖಿಲೇಷ್ಟವರದಂ
ಧೃಷ್ಣುಂ ಜಗತ್ಪಾಲಕಂ
ಜಿಷ್ಣುಪ್ರೀತಿವಿವರ್ಧನಂ ಸುಖತನುಂ
ವಿಷ್ಣುಂ ಭಜೇ ಸರ್ವದಾ ॥

ರಾಗ ಸಾಳಂಗ್ಯ, ತ್ರಿಪುಟತಾಳ.

ಧರಣಿಪತಿ ಜನಮೇಜಯಂಗಾ | ಪರಮ ವೈಶಂಪಾಯನಾಖ್ಯನು | ಪರ ಮಮಾಭಾರತ ಚರಿತ್ರವ | ಸೊರೆಯುತಿರಲೂ ॥ ೧ ॥ ಎರಗಿ ಪುನರಪಿ ಕೇಳ್ದ ಮುಕ್ತಾ | ಸರಸಿರುಹದಳನಯನ ತನ್ನಯ | ಕರಳ ಮನ್ಮಥಸಿಂಗೆ ಲಗ್ನವ | ಪರಕಿಸಲ್ಕೇ ॥ ೨ ॥ ತರುಣಿಮಣಿ ದ್ರೌಪದಿಯ ಮನದಲಿ | ಸ್ಫುರಿಸಲವಳಿಂದಿನಾ ಯವ | ಎರಚಿಸಿದ ಸಕ್ಕಥೆಯ ಪೇಳೆನು | ತಿರದೆ ನಮಸೇ ॥ ೩ ॥ ಇಂತು ಭಕ್ತಿ ಯೊಳರಸನೆಸೆ ಮುನಿ | ಸಂತಸದಿ ಪಿಡಿದೆತ್ತಿ ಬಳಿಕಾ | ನಂತಮಿಗೆ ಕರುಣದಲಿ

ಸೊಲ್ಲನ | ಕ್ರಿಂತ ಕಥೆಯಾ ॥ ೪ ॥ ಘುಂಟಿಸಾಗಮುವನ್ನು ತನಗಿದ | ಸಿಂದು ಸಿ
ತಿಳುಹೆಸಲು ಕೇಳುತ | ಲಂದು ಮುನಿಪತಿ ಪೇಳ್ದ ಶತಿಕುಲ | ನಂದನಂಗೇ ॥ ೫ ॥

ವಾಧಾಕ್ಯ.

ಧರಣಿಪತಿ ಲಾಲಿಸೈ ಪೂರ್ವದ ಕಥಾಮೃತವ | ಹರುಷದೊಳಾ ಸಿನ
ಗೊರತಿ ಧರಣಿಗತಿಶ್ರೇಷ್ಠವಹ | ವರ ಹಸ್ತಿನಾವತಿಯ ಪುರವ ನಿಮ್ಮಯ ಕುಲ
ಜರಾಳುಕತಿಕೋಷದಿಂದಾ ॥ ಅರುತಿರಲು ಮತ್ತೆ ಕೇಳ್ಕುರುಪಾಂಡವರು
ಮುದಿ | ಧರದಿ ದಾಯಾದ್ಯಮತ್ಸರದಿಂದ ಧರಣಿಯುವ | ಹರಿಸುತ್ತ ಪಾಂಡ
ವರನವಮಗಟ್ಟಿವನಾಗ ಕುರುಧೂಪ ಹರುಷದಿಂದಾ ॥ ೧ ॥

ಭಾಮಿನಿ.

ಅರುತಿರಲು ಮನದೊಳಗೆ ಪಾಂಡವ | ರರಸರಯ್ಯರು ದ್ರೌಪದಿಯು
ಸು | ತರದೆ ಮನವಾನವನು ಕಳೆದರು ವರುಷವಜ್ಞಾತಾ ॥ ಹರಿಯ ಕರುಣದಿ
ಕಳೆದು ಮತ್ತಾ | ಧರಣಿಪೋಸುಗ ಕೌರವರ ತಾ | ಪರದೆ ಸಂಧಿಸಿದರು
ಧರ್ಮಜಾಯ್ತು ಪಟ್ಟವದೂ ॥ ೧ ॥

ರಾಗ ಭೈರವಿ.ಝಂಪೆತಾಳ.

ಮನುಮತಿಪತಿ ಕೇಳು | ಕುರುಜದಲಿ ಪಾಂಡವರು | ಮನುಧೆಯನು ಪಾಲ
ಸುತ | ಲೆಸೆದರವರಂದೂ ॥ ೧ ॥ ಅಜ್ಞ ಪಾಂಡವರಿರಲು | ಮತ್ತೆ ಧರ್ಮದ್ವಾರ
ಕಯೊ | ಕೃಷ್ಣರದಿ ಒಪ್ಪೋರ್ದ | ನಜ್ಞ ಜನ ಸಹಿತಾ ॥ ೨ ॥ ಪಾಂಚಾಲಜನಕನು
ಕಾನು | ಧೂಮ ಭಾಗ್ಯದೊಳಿರಲು | ಮಾರ ಪಾಂಚಾಲಿ ಸಹಿತ | ಸೂರ್ಯ
ಕಿಂದಲೂ ॥ ೩ ॥ ಯೋಗಿಗಳು ತುಂಬುರರು | ಆಗ ಮುನಿ ನಾರದರು | ಯೊ
ಗದಿಂ ದರಿಯುತಿ | ಸುತ ಪಾಡುತಿರಲೂ ॥ ೪ ॥ ನೃತ್ಯ ಗೀತವು ವಾದ್ಯ
ಸುಪ್ತಿಯಿಂ ಮೃದಂಗ | ಸತ್ತಿಗೆಯು ಚಾಮರವ | ಚಿತ್ರ ಕೆಲಸಗಳೂ ॥ ೫ ॥
ಕರಗೆಜರು ಪಾಲಿಯರು | ತಿರಿದೇಸಿ ಸಹಿತಾಗಿ | ತರಣಿ ಪ್ರಕಾಶದೊಳು
ಮುರಮಥನಿರಲೂ ॥ ೬ ॥

ಭಾಮಿನಿ.

ಪರಮ ಪಾವನವೆನುವ ದ್ವಾರಕಿ | ಪುರವರದಿ ಮುರಮಥನನಾಗಲೆ
ಸಾಮಿಯು ಸಾಕಳರ ಗಡಣದಿ ಸಭೆಯೊಳಿರ್ಪಿರಲೂ ॥ ಪರಮ ಮಂಗಲ

ನಿಂತು ವಿಭವದಿ | ಮೆರೆಯುತಿರ್ಪ ತರುಣಿಯರ ಮೇಳದಿ | ಭರದಿ ರುಗ್ಮಿಣಿ ಬಂದು ಕ್ಲೇಶದಿ ಪಾದಕೆರಗಿದಳೂ || ೧ ||

ರಾಗ ಕೇದಾರಗೌಳ, ಅಷ್ಟತಾಳ.

ಮಾನಿನಿರುಗ್ಮಿಣಿ ಏನು ಕಾರಣ ಬಂದೆ | ನೀನತಿದುಗುಡದಿಂದಾ || ನಾನುರಾಗದಿ ಬಂದು ಎರಗಿದ ಹದನವ | ದೇಸೆಂದು ಬೆಸಗೊಂಡನೂ || ೧ || ಎರೆಯ ಲಾಲಿಪುದು ನಾನೊರೆಯುವ ವಚನವ | ಕರುಣದಿಂದೀಗ ನೀನೂ || ಹರುಷದಿಂದೆನ್ನಯ ತರಳ ಮನ್ಮಥನಿಗೆ | ಪರಿಣಯವೆಸಗಲಿಲ್ಲಾ || ೨ || ತರ ಳಾಕ್ಷಿ ರುಗ್ಮಿಣಿ ಅರುಹುವೆ ಚಿಂತಿಸ | ದಿರು ದಿನವೆಂಟರಲೀ || ತರಳೆಯ ತಂದೆನ್ನ ತರುಣ ಮನ್ಮಥನಿಗೆ | ಪರಿಣಯ ವಿರಚಿಸುವೇ || ೩ || ವನಜಾಕ್ಷಿ ಲಾಲಿಸು ವಿನಯದಿ ಪೇಳ್ವೆನೊಂ | ದನುಚಿತದ ನುಡಿಯಾ || ಇನಯ ನಿನ್ನಿಂದಲೆ ಅನುವಾಗದೆನ್ನುತ | ವನಜಾಕ್ಷಿಯುಸುರಿದಳೂ || ೪ || ಕುಕ್ಷಿಯೊಳೀರೇಳು ಶೋಕವ ಧರಿಸಿಹ | ದಕ್ಷ ತಾನಾಗಿರುವೆ || ಈಕ್ಷಣ ನಿನ್ನಪೇಕ್ಷೆಯ ಸಲಿಸ ದೆನೆ | ಪಕ್ಷಿವಾಹನಗೆಂದಳೂ || ೫ || ಹರಿಯೆ ಲಾಲಿಸಿ ಕೇಳು ಅರುಹುವ ವಾತದು | ಸಿರತಾವೊ ಪುಸಿಯೊ ಇಂದೂ || ತರಳಗೆ ತಕ್ಕಂತ ತರುಣಿಯ ಲ್ಲಿಹಳೀಗ | ಅರಿಯೆನೀ ವೈವಾಹವಾ || ೬ || ರಮಣ ನೀ ಮಂದಿರದಲ್ಲಿರು ಈ ಕ್ಷಣ | ತರಳ ಮನ್ಮಥನಿಗಾಹಾ || ವರ ಕನ್ಯಾರತುನವ ತರಿಸಿ ಎಲ್ಲೀರ್ದರು | ಧರದಿ ಲಗ್ನವ ಮಾಳ್ವೆನೂ || ೭ || ಮುದದಿ ಲಗ್ನವನು ಮಾಡದಿರೆ ನೀ ಕೇಳು ಸೊ | ಳುವೆನೊಂದು ವಚನವನೂ || ಹದಿನಾರು ಸಾವಿರ ಸುದತಿಯರು ನಿಮ್ಮ | ಪಿಡುವೆವು ನಾವೆಂದಳೂ || ೮ || ತರುಣಿಯೆಂದುದ ಕೇಳಿ ಹರಿಯು ಪತಿಯ ತಾಳಿ | ಅರುಹಿದನವಳೊಡನೇ || ತ್ವರದಿ ಲಗ್ನವ ಮಾಡದಿರೆ ನಿಮ್ಮನೆಲ್ಲರ | ಧರದಿಂದಗಲುವೆನೆಂದೂ || ೯ ||

ವಾರ್ಧಿಕ್ಯ.

ಧರಣಿಪತಿ ಲಾಲಿಸೈ ಹರಿಯು ಈಪರಿಯಿಂದ | ತರುಣಿಯರೊಳತಿ ಸಂಭ್ರಮದಿರಸಿ ವಿನಯದಲಿ ಘನ | ತರದ ಭೋಜನಗಯ್ದು ಹರುಷದಲಿ ಸ್ಥಾನ ದನ್ನು ತ್ವರದಿಂದ ಪಿನಕೆಸುತನಾ || ಭರದೊಳವನೈತರಲು ಕರದವನ ವೇಷ ದಿಂ | ಮುರಮಥನನೇರುತವಸರದೊಳಗೆ ಲಗ್ನವಂ | ವಿರಚಿಸುವೆನೆಂದೆನುತ ಧರಣಿಪರ ಮನೆಗಳನು ಅರಸುತಲಿ ನಡೆತಂದನೂ || ೧ ||

ರಾಗ ಮಾರವಿ, ಏಕತಾಳ.

ಧರಣಿಪ ಕೇಳೈ ಹರಿಯಿಂಪರಿಯಲಿ | ಭರದಿಂ ಗರುಡನಲಿ || ತ್ವರಿತದಿ ಕುಳಿತಾಕ್ಷಣ ನಡೆದನು ತಾ | ದರಧುರಶೌರ್ಯದಲೀ || ೧ || ಅಂಗ ವಂಗ ಕಳಿಂಗ ಕರ್ಣಾಟಕ | ವಿಂಗಡದರಮನೆಯಾ || ಹಿಂಗದೆ ತಾನೀಪರಿಯೊಳಗರಸಿದ | ಸಂಗಡಿಗರು ಸಹಿತಾ || ೨ || ಬಂದನು ಈಪರಿ ಹಲವು ನೃಪಾಲರ | ಮಂದಿರವನು ಕಳೆದೂ || ಹೊಂದದೆ ಕಾರ್ಯವು ಮುಂದಕೆ ಬರುತಿರೆ | ಸಂದುದು ದಿನವಾರೂ || ೩ || ಇಂತೀಪರಿಯಲಿ ಅರಸುತ ಬರೆ ಶ್ರೀ | ಕಾಂತನು ತನ್ನೊಳಗೇ || ಎಂತೀಕಾರ್ಯವು ಘಟಿಸುವದೆನುತಲಿ | ಚಿಂತಿಸಿದನುಮನದೀ || ೪ ||

ರಾಗ ಸಾಂಗತ್ಯ, ರೂಪಕತಾಳ.

ತರುಣಿಯರೊಡನೇಕೆ ಪಂಥವನೆಸಗಿದೆ | ಬರಿದೆ ಈಪರಿಯಿಂದಲಾನೂ || ಸ್ವರನ ವೈವಾಹವ ವಿರಚಿಸಲಾರದೀ | ಪರಿಯಿಂದ ತೊಳಲುವದಾಯ್ತೂ || ೧ || ಶ್ರೀದಯವಾಗಲು ನಾಳೆ ಅಗಲುವಾರ್ಸತಿಯರೀ | ವಿಧವನಿನ್ನಾರೊಳು ಪೇಳ್ವೇ || ವಿಧಿವಶವಲ್ಲದೆ ಬೇರಿಲ್ಲವೆನುತಲಿ | ಮದನಜನಕನಳಲಿದನೂ || ೨ || ನರಲೋಕ ಜನರಂಗೆ | ಹರಿಯು ತಾನೆಂದೆಂಬ | ಬಿರಿದಾ ತೋರಿಸಲವತರಿಸೀ || ಪರರಿಗೆ ಉಪಕಾರಮಾಡದೀಪರಿಯಿಂದ | ಅರಸುವದಾಯ್ತು ಕನ್ನಿಕೆಯಾ || ೩ || ದುರುಳ ದುಶ್ಶಾಸನ ದ್ರೌಪದಿಗಪಮಾನ | ವಿರಚಿಸಲಾಗಾಮಾನಿನಿಯೂ || ಕರಗನು ಪಿಡಿದೆಳೆಯಲು ಸಭೆಯೊಳು ಎನ್ನ | ಸ್ಮರಿಸಿದಳಧಿಕ ಭಕ್ತಿಯಲೀ || ೪ || ತೀರೆಗಕ್ಷಯವಿತ್ತು ಸಲಹಿದೆನಿಂದೆಮ್ಮ | ಮಾರನ ಲಗ್ನಕೆನ್ನಿಂದಾ || ಕರದೆ ತೊಳಲಿದೆನಿಂದಾಕೆ ಬರಲೆಂದಾ | ವಾರಿಜಾಕ್ಷಿಯ ಸ್ಮರಿಸಿದನೂ || ೫ ||

ಭಾಮಿನಿ.

ತಂಗಿ ದ್ರೌಪದಿ ಕೋಮಲಾಂಗಿಯೆ | ಮಂಗಳಾತ್ಮಕಿ ಮಧುರಭಾಷಿಣಿ | ಹಿಂಗದೆನ್ನಯ ಮಾನವನು ನೀ ಕಾಯಬೇಕೆಂದೂ || ಅಂಗಜನಪಿತನಂತು ಧ್ಯಾಸಿಸೆ | ತುಂಗಕುಚಯುಗೆ ದ್ರುಪದನಂದನೆ | ಶೃಂಗರದಿ ಮಳಿರಲು ಪಾರ್ಥ ಸಮೇತ ಸಜ್ಜೆಯೊಳೂ || ೧ ||

ರಾಗ ಸೌರಾಷ್ಟ್ರ, ತ್ರಿವುಡಿತಾಳ.

ಅತ್ತ ಗಜಪುರದೊಳಗೆ ದ್ರೌಪದಿ | ಅರ್ತಿಯಲಿ ಸರರಾತ್ರಿಯೊಳಗೆ | ಕ್ಷತ್ರ ಸಜ್ಜಾಗೃಹದೊಳಿರಲಾ | ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲೀ || ೧ || ಮತ್ತೆ ಸರಿ ನುಡಿ

ಟ್ಟುವಾಗಲು | ಭಕ್ತಿಯಲಿ ದ್ರೌಪದಿಯು ಕೇಳ್ದೆ | ಚ್ಚರ್ಕ ಅಲಿಸುತೀರ್ದಳ
ವಳತಿ | ಅರ್ತಿಯಿಂದಾ || ೨ || ಅಣ್ಣನೆಂಬುದ ತಿಳಿದು ಮತ್ತಾ | ಬಣ್ಣಿಸುತ
ದ್ರೌಪದಿಯು ಮನದಲಿ | ಮಿಣ್ಣನಾಲೋಚನೆಯು ಮಾಡಿದ | ಳಿನ್ನು ತಾನೂ ||
|| ೩ || ಪಾರ್ಥ ಬಲು ನಿದ್ರೆಯೊಳಗೊಪ್ಪಿರೆ | ರಾತ್ರಿಯೊಳಗಾನೆಬ್ಬಿಸಲು
ಬಲು | ಧೂರ್ತೆಯೆನುತಲಿ ಕೋಪಿಸುವನೆಂ ಎ | ನುತ್ತಲಾಗಾ || ೪ || ಅಣ್ಣ
ನೆನ್ನನು ಕರೆವನೀಗಳು | ಮನ್ನಿಸುತ ನಾ ಪೋಗದಿರೆ ಮು | ಕ್ಕಣ್ಣನಲಿ ಕೋ
ಪಿಸುವನೆನುತಲಿ | ಎಣ್ಣಿಸಿದಳೂ || ೫ || ಅದುದಾಗಲಿ ಎನುತ ಪೊರಟು ವಿ
ನೋದದಲಿ ನಡೆತಂದಳರಸುತ | ಮಾಧವನ ಸ್ತುತಿಗಯ್ದು ದ್ರೌಪದಿ | ಸಾದ
ರದೊಳೂ || ೬ || ಹರಿ ಜನಾರ್ದನ ಕೃಷ್ಣ ಕೇಶವ | ಪರಮ ಮಂಗಳ
ಮೂರ್ತಿ ಲಕ್ಷ್ಮೀ | ವರನೆ ಪಾಲಿಸೆನುತ್ತಲಾತನ | ಚರಣಕೆರಗೀ || ೭ ||

ರಾಗ ಸಾಂಗತ್ಯ. ರೂಪಕತಾಳ.

ಅಡಿಗೆರಗಿದ ಸಹಭವೆಯ ಮಸ್ತಕವನ್ನು | ಪಿಡಿದೆತ್ತಿ ಬಿಕ್ಕಮಾಧವನೂ ||
ಕೆಡು ಕೃಪೆಯಲಿ ಜಗದೊಡೆಯನು ತೋಷದಿ | ನುಡಿಸಿದನಂದು ಆಕೆಯನೂ ||
|| ೧ || ಬಂದೆಯಾ ತಂಗಿ ನಿನ್ನಯ ಪೆರುಪರು ಸುಖ | ದಿಂದಲಿರುವರೆ ಮಂದಿ
ರವೀ || ಚರದದಿಂದಿಲ್ಲಿಗೈತಂದುದು ಲೇಸಾಯಿ | ತೆಂದು ತ್ರೀಹರಿಯು ಪೇಳಿ
ದನೂ || ೨ || ಮುರಮುಖನನೆ ಕೇಳು ಕ್ಷೇಮಿಗಳವರೆಲ್ಲ | ಅರುಹುವೆ ಲಾಲಿಸುವಿಂ
ದೂ || ಇರುಳಿನೊಳೆನ್ನ ನೀ ಸ್ಮರಿಸಿದುದೇಕೆಂದು | ಚರಣದೊಳೆರಗಿ ಪೇಳಿ
ದನೂ || ೩ || ತಂಗಿ ಕೇಳೆಂಟನೆ ವಿನುತಿ ವೈವಾಹವ | ಅಂಗಜನಿಗೆ ಮಾಳ್ಪೆನೆಂ
ದೂ || ಅಂಗನೆ ರುಕ್ಮಿಣಿಯೊಡನೆ ಪೇಳಲು ಮತ್ತಾ | ತುಂಗಕುಚೆಯು ಪೋಳ್ದ
ಳೆನಗೇ || ೪ || ನೀನೆಂದ ತೆರದೊಳೆಂಟನೆದಿವಸದಿ ಎನ್ನ | ಸೂನುಗೆ ಲಗ್ನವಾಗ
ವಿರೇ || ಮಾನಿನಿಯರು ಹದಿನಾರು ಸಾವಿರ ಎನ್ನಾ | ಧೀನದಿಂದಗಲುವದೆನುತಾ ||
|| ೫ || ಸಂಧಿಸುಗಯ್ದೆ ನಾನರಿಯದೀಪಕ್ಷಿಯಿಂದ | ಸಂತೀಗ ದಿನಪೇಳರವಧೀ ||
ಮುಂತೀಕಾರ್ಯವನೀನು ಸಂತಸದಿಂದ ನಿ | ಶ್ಚಿಂತೆಯೊಳಿರಗಪೇಕೆರಂದಾ || ೬ ||

ರಾಗ ಸುರುಟಿ. ಏಕತಾಳ.

ಅಣ್ಣ ಲಾಲಿಸೆಲ್ಲಾ | ಪೇಳ್ವುದು | ಪೆಣ್ಣಿದ ಮಾತಲ್ಲಾ || ಒಣ್ಣೆಸಿ ಈವರಿ
ಯಿಂದಲಿ ಪೇಳ್ವುದು | ಪೆಣ್ಣು ನಾನು ಕೇಳಿನ್ನೊಡನಾಗದು || ಅಣ್ಣಾ || ೧ ||

ನನ್ನೊಳಗಾಗದಿರೇ | ಪೇಣದ | ಎನ್ನೊಳು ಪೇಳುವರೇ || ಚಿನ್ಮಯ ಚೋಗ ನೀನೆಂದುದಕಾ | ನಿರ್ಣಯ ನುಡಿಯನು ಪೇಳುವೆ ಲಾಲಸು || ೨ || ಸ್ವಯದು ಎನ್ನಿಂದ | ಈಪರಿ | ಯರುಹಲು ಗೋಪಿಂದಾ || ಹರಿ ಪುರುಷೋತ್ತಮ ನೀನೆಂದೆನುತಲಿ | ಚರಣಕೆರಗೆ ಮುರಹರ ತಾನುಸುವಿದ || ೩ ||

ರಾಗ ಸಾಂಗತ್ಯ, ರೂಪಕತಾಳ.

ತಂಗಿ ದ್ರೌಪದಿ ಕೇಳಾ ಕೊರಳ ಕೊಯ್ಯುವಿಪಾನ | ಭಂಗವಸೆಸಗಿರಿಪಲೇ || ಹಿಂಗದೆ ನೀನೀಗ ತರಳಗೆ ತಕ್ಕಂತ | ಅಂಗನೆ ಕೈಗೊಳಿಸೆನಲೂ || ೧ || ಅಣ್ಣ ಕೇಳಿಷ್ಟು ನೀ ಪೇಳ್ವುದಾದರೆ ನಾಳೆ | ಎನ್ನಿಂದಾಗುವ ಪ್ರಯತ್ನವನೂ || ಮಿಣ್ಣಾನಾನೈತಂದು ಮಾಳ್ಪೆ ನಿಶ್ಚಯವಿದು | ಎಣ್ಣೆಸದಿರು ಮನದೊಳಗೆ || ೨ || ದುಃಖವಜೆ ನೀನಿಂತೇಕಾಡುವೆ ಈಪರಿ | ವಿಪರೀತವಾಗಿ ಎನ್ನೊಡನೇ || ತಪಥಗಯ್ದು ದುಃಖ ನೆನೆದೆ ನಾ ನಿನ್ನನು | ಅಪಹಾಸ್ಯಮಾಡದಿರಿನ್ನೂ || ೩ || ಮನ್ಮಥಚಲನೆ ಲಾಲಸಿ ಕೇಳು ನಾನೆಂಬ | ಸನ್ಮತಿನುಡಿಗಳನೀಗಾ || ನಿನ್ನ ಕಟಾಕ್ಷದಿ ಮಾಳ್ಪೆನೀಕಾರ್ಯವ | ಇನ್ನೊಂದುಂಟೆದನು ಪೇಳುವೆನೂ || ೪ || ಪಾರ್ಥ ನಿದ್ರೆಯೊಳಿರಲೈತಂದೆನಿಲ್ಲಿಗೆ | ಚ್ಛತ್ರಿಯರನ್ನೇಸಮಾಡುವೆನೋ || ಕೀರ್ತಿ ನಿನ್ನದು ಕರುಣಿಪುದೆನ್ನನೆನುತಲೆ | ಭಕ್ತಿಯೊಳೆರಗಿದಳಡಿಗೇ || ೫ ||

ಭಾಮಿನಿ.

ಮುಕ್ತಿದಾತನ ನೆನೆಯುತಧಿಕ ಪಿ | ರಕ್ತಿಯಲಿ ದ್ರೌಪದಿಯು ಮನದಲಿ | ಯುಕ್ತಿಯಲಿ ಮನ್ಮಥನ ರತಿಯುಂ ಕೀರ್ಪ ಕನ್ನಿಕೆಯಾ || ಶಕ್ತಿಯಿಂದಲಿ ಸೋಳ್ವೆನೆನುತಲೆ | ಭಕ್ತಿಯಲಿ ಭಾಮಿನುತ ಹರಿಯನು | ಭಕ್ತವತ್ಸಲ ಕಾಯೋ ನೀನೆಂದೆನುತಲೆರಗಿದಳೂ || ೧ ||

ರಾಗ ಮಾಳವಿ, ಏಕತಾಳ.

ಧರಣಿಪ ಕೇಳ್ ಪರಿಚರಣಕೆ ವಂದಿಸಿ | ಭರದಲಿ ದ್ರೌಪದಿಯೂ || ಅರಸನೆ ಕರುಣಿಯನೆನುತಾಕ್ಷಣ ತಾ | ಪೊರಟಳು ಧೈರ್ಯದೊಳೂ || ೧ || ಕಿರಿಯನು ಅರಸಲು ದಿನವೊಂದರಲಿ | ದೊರಕದು ತನಗೆಂದೂ || ಪರಿಯ ಮನದಿ ನೆನೆವೀಕ್ಷಣ ಸೋಡುವೆ | ಭರದಿಂದಲಿ ರತಿಯಾ || ೨ || ಧರಿಸಿಯೆ ದಿವ್ಯ ದೃಷ್ಟಿಯನಾಕ್ಷಣ | ಧರಣಿಪರರಮನೆಯಾ || ಸಿರತದಲೀಕ್ಷಿಸಿ

ಕಾವಳು ಮುತ್ತಾ | ಪುರಷೋರದನು ಬಮೂ || ೩ || ಬಂದಳು ಕೇಳ್ಳಮಲಾವ್ಯ
ನಗರಕೆ | ಅಂದಿರಾತ್ರಿಯೊಳೂ || ಅಂದದಿ ಚರರನು ಕರವಿಂಕೆಂದಳು |
ಮಂದಗಮನೆ ಕಡೆಗೇ || ೪ ||

ರಾಗ ಶಂಕರಾಭರಣ. ಏಕತಾಳ.

ಯಾರಯ್ಯಾ ಬಾಗಿಲ ಕಾಯ್ವ | ಧೀರ ಚರರು ಪೇಳಿರಯ್ಯ || ನಾ
ಯೋರ್ವಾಳ್ವಾರಗೆ ಬಂದ | ವಾರತೆಯನೂ || ೧ || ನಾರಿಯಾದರೇನು
ನಮಗೆ | ವಾರಿಯಾದರೇನು ಕಡೆಗೆ | ಸೂರ್ಯ ಉದಯವಾಗದನಕ |
ವಾರು ಪೇಳ್ವರೂ || ೨ || ಕೇಳಿದಯ್ಯಾ ಕಯ್ಯ ಮುಗಿವೆ | ಲಾಲಿಸುತ್ತಲೆನ್ನ
ವಾತ | ಪೇಳಿರಯ್ಯಾ ಧರಣಿಪತಿಗೆ | ಚಾಲೇಸದಿರೇ || ೩ || ಮಧ್ಯರಾತ್ರಿ
ಕಾಲದಲ್ಲಿ | ಬಿದ್ದು ಸೀನು ತಿರುಗಲೇಕೆ | ಬದ್ಧಪೇಯರಸನ ಕೂಡೆ | ಕಟ್ಟಿ
ಪೇನಿದೂ || ೪ || ಚಾರರೀರ ನಿಮಗೇಕಿಷ್ಟು | ಪಾರುಪತ್ಯನೆನ್ನೊಳಿಟು |
ಧಾರುಣೇಶಗರುಪಲು ವಿ | ಚಾರಿಸುವನೂ || ೫ || ಪ್ರಶ್ನೆ ಮೂಳೆ ಸಲುಗೆ
ಯೇನೆ | ಮುಟ್ಟಲಂಜುವೆವು ಕೇಳು | ಗುಟ್ಟಿನಿಂದ ನೀ ಪೋಗಧಿರೆ | ಕಟ್ಟ ನೂ
ಪ್ಪೆವೂ || ೬ || ಕಳ್ಳಯಲ್ಲ ಕೇಳಿರಯ್ಯ | ಪಳ್ಳುಮಾತನಾಡಬೇಡಿ | ಮಿಲ್ಲ
ಕನವ ಬನ್ನೊಳೀಗ | ನಲ್ಲದು ಕೇಳೀ || ೭ || ಛೀ ಛೀ ಹೆಣ್ಣಾ ಮೂಳೆ ನಿನಗೆ |
ನಾಡಿಕಿಲ್ಲವೇನೆ ಕಡೆಗೆ | ಯೋಚನೆಯಿಲ್ಲದೆ ಪೋವು | ರಾಜೆಗೆಂದರೂ || ೮ ||
ಮುಟ್ಟ ನಾಯ್ಗಳೀರ ನಿಮ್ಮ | ಕೊಚ್ಚಿ ಬಲಿಯ ಕೊಡುವೆ ಹೀಗೆ | ಮುಟ್ಟ
ಗೊಳುವಿರೇಕೆನುತ್ತ | ಉಚ್ಚರಿಸಿದಳೂ || ೯ || ಮೃತ್ಯುವೋ ವಾರಿಯೋ
ಬಂದು | ಮತ್ತೆ ಚರರೋಡುತ್ತ ಬಂದು | ಅತ್ತ ಜೊಬ್ಬಡುತ್ತ ಘೂವ | ಗೆ
ಟ್ಟ ಕೂ ಚರರೂ || ೧೦ || ಎಚ್ಚರಿಸುತ ಪುರದ ಜನರ | ಮುಟ್ಟ ಮರೆಯೊ
ಕೋಡಿ ಚರರೂ | ಸಿಟ್ಟಟಿಸಿ ಕಮಲನೃಪನೊಳ್ | ಬೆಟ್ಟ ತೆಂದರೂ || ೧೧ ||

ರಾಗ ಕಲ್ಯಾಣಿ. ಆದಿತಾಳ.

ಕೇಳಯ್ಯಾ ಧೊರೆಯೇ ಸೀನೂ | ನಾವೆಂಬುದ | ಲಾಲಿಸಬೇಕಿರನೂ ||
ಕೇಳಲೆಮ್ಮ ಕಡ್ಲ ಲೋಕದೊಳಿಲ್ಲಿ | ಪಾಲಿಸೋ ನಮ್ಮ ಕೈ | ಪಾಳು
ಮೀ ದಯವಿಟ್ಟು || ೧ || ಪುರವಳಯದೊಳೋರ್ವಳೂ | ತರುಣಿಬಂದು |
ಮಾಕ್ಷೋಪಟಿಂದಿಳೂ || ಕರಿಯ ನೋಡಿದರಮ್ಮ ರತಿಯಂತೆ ತೋರ್ಪಳು |

ಮತಪಿಂಗಳಗರ್ಭ ಭಾಮಿಲ್ಲವನೆಳಗೇ ॥ ೨ ॥ ಸೋಡಲು ನಾರಿಯಂತೇ ।
ಕೊಂಡಾಳು ವಾಕ । ನಾಡಲು ನ್ಯಾಯವಂತೇ ॥ ರೂಢಿಯೊಳವಳಂತ ಪಾಡಿನ
ಹೊಗಳ । ವಾಣಿಕೆಯಿಂದಲೆ ಸೋಡಲಿಲ್ಲೆಂದರೂ ॥ ೩ ॥ ಎಂದ ವಾಕನು
ಕೇಳಿದ । ಕಮಲಭೂಪ । ನಂದು ತೋಷದ ತಾಳಿದಾ ॥ ಮಂದಗಮನೆಯನ್ನು
ಕರೆಸಿಕೊಂಡೆನುತಲಿ । ಚಂದದಿಂದೋಲಗವಿತ್ತು ಕುಳಿತನಾಗಾ ॥ ೪ ॥

ಭಾಮಿನಿ.

ಧರಣಿಪತಿ ಕೇಳಿಂತು ವಿಧವನೊ । ಳಿರೆ ಕಮಲಭೂಪಾಲನಾಗಲೆ ।
ವರದಿ ಪರಿಗೆ ಸೇಮವಿತ್ತುಬಳಿಯನು ಕರೆಸಿದನೂ ॥ ಭರಿತ ಸಂತೋಷದಲಿ
ಮತ್ತಾ । ಕರುಣಿಗಾಸನವಿತ್ತು ರಾತ್ರಿಯೊ । ಳಿರದೆ ಬಂದುದ ಪೇಳಿನುತ
ಪಿಸಗೊಂಡನಾಕೆಯನೂ ॥ ೧ ॥

ರಾಗ ಕೇದಾರಗೌಳ, ಅಷ್ಟತಾಳ.

ಕರುಣೆ ನೀನೆಲ್ಲಿಂದ ಬಂದೆಯೀರಾತ್ರಿಯೊ । ಳುರುತರ ತೋಷದಲಿ ॥
ವರಸಾರು ಬಾರಾವುದರುಹಪೇಕೆನುತಲೆ । ಧರಣಿಪ ಬಿನಗೊಂಡನೂ ॥ ೧ ॥
ಎಂದ ವಾಕನು ಕೇಳಿ ದ್ರುಪದನಂದನೆಯೆದ್ದು । ನಿಂದು ತೋಷದಿ ನಗುತಾ ॥
ಇಂದಿ ಬಂದ ಕಾರ್ಯವನೇವುದಾದರೆ । ಇಂದು ಪೇಳುವೆನೆಂದಳೂ ॥ ೨ ॥
ಕರುಣೆ ನಂಬಿದು ಬೇಡ ಅರುಹು ನೀ ಬಂದಿಹ । ಪರಿಯನೀಗೆನ್ನೊಡನೇ ॥ ಹರು
ಷದಿ ಪೇಳ್ದರೆ ಕರುಣಿಸಿಕೊಡುವೆನು । ಧರದಿಂದಲೀಗ ನಾನೂ ॥ ೩ ॥ ಕೊಡು
ವದಾದರೆ ಎನ್ನ ಕರದಿ ಭಾಷೆಯನೀಡು । ದೃಢವಾಗಿ ಪೇಳ್ವೆನೆಂದೂ ॥ ಸಡಗ
ದಿಂದಲೆ ದ್ರುಪದನೆಯುಸುರಲು । ನುಡಿದನು ಧರಣಿಪನೂ ॥ ೪ ॥ ಕ್ಷತ್ರಿಯ
ನ್ನೆನೆಂದಾಡಿದ ವಾತು ಪುಸಿಯಲ್ಲ । ಚಿತ್ತಶುದ್ಧದೊಳು ನೀನೂ ॥ ಸತ್ಯನಿ
ಪೇಷಿದರಿತ್ತೆಯೆನಲಾಗ । ಸೃಷ್ಟಿಪಾಲಕಗೆಂದಳೂ ॥ ೫ ॥ ಸೃಷ್ಟಿಶಿತ ಕೇಳಿದು
ಸಿ ಬಾದರ ನೀ ಕೈ । ಕಟ್ಟಿ ಪೇಳಿದರೆ ನಾನೂ ॥ ಕಟ್ಟನೆ ಪೇಳುವೆನೆಂದೆ
ಬಿಸುರಲು । ಕೊಟ್ಟನು ಭಾಷೆಯನೂ ॥ ೬ ॥ ಇಷ್ಟಾದ ಮೇಲೆ ನಾ ಪೇಳು
ವೆ ಕೇಳು । ಕಟ್ಟಿ ಲಾಲಿಸುವಿದನೂ ॥ ಸೃಷ್ಟಿಗಧಿಕವಾದ ವರ ಪಸ್ತಿನಾಪ
ಟ್ಟಣ ಪಾಂಡವರುಗಳೂ ॥ ೭ ॥ ಪಂಚಪಾಂಡವರಯ್ವರಿರುತಿರಲವರೀಗೆ । ಪಾಂ
ಚಾಲರಾಜನಯೂ ॥ ಪಾಂಚಾಲಭಾಷಿನ ಕೂವರಿಯೊಂದೆನ್ನ ನಿ । ಟ್ಟಿಂತಿಯೊಳ

ಪೇಳುವರೂ ॥ ೮ ॥ ದ್ವಾರಕಿಯೊಳು ಸಚ್ಚಿದಾನಂದನಾಗಿಸ । ಧೀರಸೆಸ್ಸ
ಗ್ರಜನೂ ॥ ವಾರಿಜಾಂಬಕನಿಗೆ ಸುತನಾಗಿ ಇರುತಿಹ । ಮಾರಸೆಡಿಬನೆನು
ತಾನೂ ॥ ೯ ॥ ಮಂದರಧರನ ಕುಮಾರಗೆ ನಿನ್ನಯ । ನಂದನೆ ರತಿಯು
ನೀಗಾ ॥ ಚಂದದಿ ಲಗ್ನವ ಮಾಡಲೋಸುಗ ನಡೆ । ತಂದಿಪೆ ತಾನೆಂದಳೂ ॥
॥ ೧೦ ॥ ವಿಸ್ತಾರದಲಿ ನಾಳೆ ರಚಿಸುವೆ ವೈವಾಹನ । ಸ್ವಸ್ಥಾನವಹುದೆಲ್ಲರೆ ॥
ಮತ್ತೆ ನಿಮ್ಮೆಲ್ಲರ ಸಲಹುವ ಮುರಹರ । ಸತ್ಯದ ವಾಕ್ಯವಿದೂ ॥ ೧೧ ॥ ಸಕ್ಷ
ವಾಹನನ ಸುತಗೆ ರತಿಯನ್ನು ನೀ । ನಿತ್ತರಕ್ಷಯವಹುದೂ ॥ ಈಕ್ಷಿಸಿ ದ್ರುಪ
ದಜೆ ನುಡಿಯಲು ಕೇಳುತ್ತ । ಲಾಕ್ಷಣ ಕಮಲನೈಪಾ ॥ ೧೨ ॥

ಭಾಮಿನಿ.

ಧರಣಿಪತಿ ಕೇಳಿಂತು ದ್ರುಪದಜೆ । ಯರುಹೆ ಕೇಳುತಲಾಕಮಲನೈಪ ।
ಸುರುತರದ ಶೋಷದಲಿ ಕಂಗಳೊಳಾಗ ಕಿಡಿಗೆದರೀ ॥ ಭರದಿ ಹೂಂಕರಿಸುತ್ತ
ಲಾಕ್ಷಣ । ತರುಣಿ ದ್ರೌಪದಿಯನ್ನು ನೋಡುತ । ಶಿರದೆ ಸಲ್ಲೋರೆಂದ
ನೊಂದುತ್ತರವನವಳೊಡನೇ ॥ ೧ ॥

ರಾಗ ಮಾರವಿ, ಏಕತಾಳ.

ವರ ದ್ರುಪದಜೆಯಳ ನುಡಿಯನು ಕೇಳುತ । ಭರದಲಿ ಧರಣಿಪನೂ ॥
ಪರಿಪರಿಯಿಂದಲಿ ಜರೆಯುತಲವಳೊಡ । ನರುಹಿದನಾಕ್ಷಣವೀ ॥ ೧ ॥ ಕೆಟ್ಟ
ಗೋವಳನ ಕುಮಾರಗೆ ಕೊಡುವೆನೆ । ಹುಟ್ಟಿದ ಕುವರಿಯನೂ ॥ ಎಷ್ಟೆಂದರು
ಮನಮುಟ್ಟಿದು ಸುಮ್ಮನೆ । ಸಿಟ್ಟಾಗದಿರಿನ್ನೂ ॥ ೨ ॥ ಮಾತನು ಕೊಟ್ಟಿಹ
ಪೊಡಲೆನಗೀಪರು । ನೀತಿಯ ತಪ್ಪಿದರೇ ॥ ಯಾತರ ನೃಪ ನೀನೆನುತಲಿ ಜರ
ವರು । ಭೂಕಳದುವರೆಲ್ಲಾ ॥ ೩ ॥ ದ್ರುಪದಾತ್ಮಜೆ ನೀ ಲಾಲಿಸಿಕೇಳೀ । ವಿಪ
ರೀತದ ನುಡಿಗೇ ॥ ಗುಪಿತದಿ ಕೊಡನೆನ್ನಣುಗೆಯ ನುಡಿಯನು । ರಘಾಸ್ಯನ
ಪಾಶಾ ॥ ೪ ॥ ಧರಣಿಪ ಏಕಾಡುವ ಈಪರಿಯಲಿ । ಕೊರತೆಯಲ್ಲವೆ ನೀನೂ ॥
ಒರೆಯಿಪ ಭಾಷೆಯ ತಪ್ಪುವುದುಂಟೇ । ಸರಿಯಲ್ಲದು ನಿನಗೇ ॥ ೫ ॥ ಗೊಲ್ಲನ
ಮನೆಗಳ ಪೊಗುತಲಿ ಬಾಲ್ಯೊಸ । ರಲ್ಲವ ಸವಿದುಂಡಾ ॥ ಕಳ್ಳನ ಸುತನಿಗೆ
ಕೊಡನಾಕ್ಷಣ । ಸುಳ್ಳಲ್ಲದು ನಿಜವೂ ॥ ೬ ॥ ಕ್ಷತ್ರಿಯ ನೃಪ ನೀನಾಹಿದ
ಭಾಷೆಯ । ವ್ಯರ್ಥದಿ ಕಳೆಯುವರೂ ॥ ಸ್ವಾರ್ಥದಿ ಪರಗತಿ ಕೆಡುವದು ನಿನಗೆ ।

ಕೀರ್ತಿಯು ಬಂದವುದೂ ॥ ೨ ॥ ಚಾರರಿಂದೆತ್ತಲು ಪೋದರೋ ಮತ್ತೆ ॥ ನಾವಿಯ ಕರವಿಡಿದೂ ॥ ಘೋರಸೆ ನೂಕಿರೊ ಎನುತಿರೆ ಪೇಳ್ದಳು । ಘೋರಮನಸೊಳವಳೂ ॥ ೮ ॥

ರಾಗ ಶಂಕರಾಭರಣ, ಅಷ್ಟತಾಳ.

ಸೃಷ್ಟಿಪಾಲಾ ಲಾಲಿಸಯ್ಯಾ । ಇಷ್ಟು ಕೋಪವೇತಕಯ್ಯಾ । ಕಟ್ಟಿ ತೆವು ಸಲ್ಲದಿಂದೂ । ತಟ್ಟನುಸುರುವೇ ॥ ೧ ॥ ತೃಣವ ಮುರಿದು ಸಾರಿದೆ ನಿನ್ನಣುಗೆ ರತಿಯ ಕೊಡದೆ ಸ್ಮರಗೆ । ಅಣಕವಾಡಿದರೆ ಕಿಡುವೆ । ಕ್ಷಣದೊಳಂದಳೂ ॥ ೨ ॥ ಇಷ್ಟಾದ ಮೇಲಿನ್ನು ಹರಿಯು । ಸಿಟ್ಟಿನಿಂದಿಲ್ಲಿಗೈತಂದೂ । ಕುಟ್ಟಿ ನಿನ್ನ ಬಳಿಕ ಸುತೆಯ । ತಟ್ಟನೊಯ್ವನೂ ॥ ೩ ॥ ಕೊಟ್ಟ ಭಾಷೆ ನಡೆದಿದಂತೂ । ಸೃಷ್ಟಿಪಾಲನಿರಲು ಕಂಡು । ಬಟ್ಟೆಯ ಕಾಣದೆ ಬರಿದೆ । ಕೆಟ್ಟೆಂದಳೂ ॥ ೪ ॥

ಭಾಮಿನಿ.

ಧರಣಿಪತಿ ಕೇಳಿಂತು ದ್ರೌಪದಿ । ಧರದಿ ಪಂಥವ ಮಾಡಿ ಹರಿಯನು ಸ್ಮರಿಸಿ ಕಾರ್ಯವು ನಿನ್ನದೆಂದೆನುತಿರದೆ ತಿರುಗಿದಳೂ ॥ ಧರದಿ ಮಾರ್ಗದಿ ಬಂದು ನಿಂದಿರೆ । ಪರಮ ಋಷಿ ನಾರದನು ನೃಪತಿಗೆ । ಪರುಷದಿಂದಲಿ ಪೇಳ್ದ ಪುಣ್ಯಕಥಾನುಸಾರಗಳಾ ॥ ೧ ॥

ವಾರ್ಧಿಕ್ಯ.

ಧರಣಿಪತಿ ಕೇಳಿಂತು ದ್ರುಪದಜೆಯು ಮಾರ್ಗದಲಿ । ಹರಿಯೆ ನಿನಗೆ ಬಲ್ಲೆ ಕಾರ್ಯ ನಿನ್ನದು ಎಂದು । ಧರದಿ ಕಂಗಳ ಮುಚ್ಚಿ ನಿಂದೀರ್ದಳಿತ್ತಲಾ ಕೇಳು ಪೂರ್ವದ ಕಥೆಯನೂ ॥ ಧರದಿ ರತಿದೇವಿ ತಾನಿರದೆ ಶಂಬರನಿಂಗೆ ದರಿಸಿದಿಯ ಭೋಜ್ಯಗಳನಣಿವಾಡುತಿರಲಿತ್ತ । ಸ್ಮರನು ರುಗ್ಮಿಣಿಯೊಳಗೆಜನಿಸಿ ಬಳಿಕಸುರನಂ ಕೊಂದು ರತಿಯೊಡನಿರುತಿರೇ ॥ ೧ ॥ ಅರಿತು ನಾರದಮುನಿಸ್ಮೈತರಲ್ಕತ್ತಲಾ । ಪರುಷದಿಂದುಪಚರಿಸಲಾಗ ಋಷಿವರನೆಂದ । ಹಿರಿಯವಳ ರತಿಯುವಳನಗ್ನಿಯೊಳಗಿಡುಯೆಂದು ಪೇಳ್ದ ನುಡಿ ಕೇಳುತಾಗಾ ॥ ವರಪತಿಪ್ರೆಯುವಳನಗ್ನಿಯೊಳಗಿಡಲು ತಾ । ಧರಣಿಗತ್ಯಧಿಕವಾಗಿರುವ ಕಮಲಾವತಿಯ ಬರಸ ಕಮಲೇಶಪಿಗೆ ಸುತೆಯಾಗಿ ಜನಿಸಿರ್ದಳೆನೆಂಬೆನಾಶ್ಚರ್ಯವಾ ॥ ೨ ॥

ಭಾಮಿನಿ.

ತನುಜೆಯಾಗಿಯೆ ಜನಿಸಿ ಮತ್ತತಿ | ವಿನಯದಲಿ ರತಿಯೆಂಬ ನಾಮದಿ | ಇನಯನನು ತಾ ಕಾಂಬೆನೆಂಬಾತುರದಿ ತಾನಿರಲೂ || ಅನುವರಿಸುತಲೆ ದೈವ | ಗತಿಯಲಿ | ವಿನಯದಿಂದೊರಕಿರ್ದುದನು ನಾ | ನಿನಗೆ ಪೇಳುವೆನೆನುತ ಧರ | ಣಿಪಗೊರೆದನ್ನಾಮುನಿಪಾ || ೧ ||

ರಾಗ ಭೈರವಿ. ಝಂಪೆತಾಳ.

ಧರಣಿಪತಿ ಕೇಳಿಂತು | ಪರ ಕಮಲಭೂಪನಿಗೆ | ತರುಣಿಮಣಿ ರತಿಯು | ದಿಸಿ | ಇರುತಿರಲ್ಕಂದೂ || ೧ || ಇಂತೀಪರಿಯೊಳವಳು | ಸಂತಸದಿ ಮಲಗಿ | ರಲು | ಅಂತರಂಗದೊಳೆದ್ದು | ಚಿಂತಿಸಿದಳವಳೂ || ೨ || ಬಂದು ಪಿತನದಿ | ಗೆರಗಿ | ಬಂದು ಕರಗಳ ಮುಗಿದು | ಚಂದದಿಂ ಪೇಳಿದಳು | ಬಂದ ಕಾರ್ಯ | ವನೂ || ೩ ||

ರಾಗ ಸೌರಾಷ್ಟ್ರ. ಅಷ್ಟತಾಳ.

ಏನಿರು ಹೊಸಪರಿ ಸರಿರಾತ್ರಿಯೊಳು ಸಭೆ | ತಂದೆ ಕೇಳೂ || ಈಗ | ನೀನೆನ್ನ ಮೇಲಕದಯವಿಟ್ಟು ವಿನಯದಿ | ತಾತಾ ಪೇಳೂ || ೧ || ಬಾಲೆ | ದ್ರೌಪದಿಯ ನುಡಿಯ ಕೇಳ್ದೆ ನಾನೀಗ | ತಂದೆ ಕೇಳೂ || ಅತಿ | ಲೀಲೆಯಿಂದ | ವಳೇನನುಸುರಿದಳೆಂಬುದ | ತಾತಾ ಪೇಳೂ || ೨ || ಪಂಥ ಪೌರುಷವಾಡಿದಂ | ತರಂಗವಿದೇನು | ತಂದೆ ಕೇಳೂ || ನಿ | ಶ್ಚಿಂತೆಯೊಳ್ ಮಗಳೆಂಬ ಮಮತೆ | ಯೊಳೆನಗೀಗ | ತಾತ ಪೇಳೂ || ೩ ||

ವಚನ.

ಈರೀತಿಯಿಂದ ರತಿಯು ಪಿತನಡಿಗೆರಗಿ ಪೇಳ್ದ ಮಾತಂ ಕೇಳಿ ಕಮಲ | ಭೂಪನು ಏನೆಂದನು ಎಂದರೇ ||

ರಾಗ ಸೌರಾಷ್ಟ್ರ. ತ್ರಿವುಡತಾಳ.

ತರಳೇ ಯಾಕೀಪರಿಯನುಸುರುವೆ | ಧರದಿ ಕೇಳ್ದ ರಣಿಪನು ತಾನಾ | ಗಿರಲು ಜೇರಿನ್ನಾರು ಬರುವರು | ಮರುಳು ಮಾತೇ || ೧ || ಕೊರತೆಯೊಳು | ಸ್ತ್ರೀಜನರು ಪುರುಷರು | ಮೆರೆವರಲ್ಲಿ ಸಮಸ್ತ ಜನಸಹ | ವರದೆ ಪಂಥದ | ಪೌರುಷಪೊಳಿ | ತೊರೆವುದುಂಟೇ || ೨ || ತರಳೆ ನೀನೇಕಿಸಿತು ಪೇಳುವೆ |

ತೆರಳು ಸುಜ್ಞಾಗ್ಯಪಕ ಎಂದೆನ | ಲೆರಗಿ ಚರಣದೊಳರುಹಿದಳು ತಸ್ಸಿ | ರವ
ನಾಗಾ || ೩ ||

ರಾಗ ಸೌರಾಷ್ಟ್ರ. ಆದಿತಾಳ.

ಕಂದ ಲಾಲಿಸಿ ಕೇಳು ಸಂದೇಶಗೊಳದಿರು | ಇಂದು ನಾ ಪೇಳುವೆ
ಹಿಂದಾಗಮುವಾ || ಬಂದುದನರಿತೆಯ ದ್ರುಪದನಂದನೆ ತಾನು | ಚಂದದಿ
ಪೇಳುವೆನಿಂದು ಲಾಲಿಪುದೂ || ೧ || ದ್ವಾರಕಯೊಳು ಸಚ್ಚಿದಾನಂದನಿರುತಿಪ |
ಧೀರವಾಕನ ಪುತ್ರ ಮಾರನೆಂಬವಗೇ || ದಾರೆಯುನೆರನೆನ್ನ ಮದುವೆಯನಿಸ
ಗಲು | ನಾರೀಪ್ರಾಣಿಯಿಂದಳೀರೀತಿಯಿಂದಾ || ೨ || ದ್ವಾರಕಿಯರಸುಗಳು
ಬಲರಾಮ ಕೃಷ್ಣರು | ಧೀರರೀರ್ವರು ಕೇಳು ಮಾವಂದಿರೆನಗೇ || ನಾರಿಯ
ರಾಮಿನಾರು ನಾವಿರವಾಸೋಲೆ | ಚಾರು ಅಷ್ಟಮ ಸ್ತ್ರೀಯರ್ ರೇವತಿ ಸಹಿತಾ ||
|| ೩ || ರಾಣಿಯರೆನಗತ್ತೆಯವರೂ ಮತ್ತಾಪಂಚ | ಬಾಣನು ಪತಿಯೆಂಬು
ದುಯೆಯಾ ತಾತಾ || ಪ್ರಾಣದೊಲ್ಲಭನನ್ನು ಕಾಣದೆನ್ನಯ ಮನ | ಕಾನಂದ
ವಾಗದು ಏನೆಂದುಸುರಲೀ || ೪ || ಕರೆಸು ದ್ರೌಪದಿಯನ್ನು ಇರಿಸು ಲಗ್ನಪ
ತ್ರಿಕೆ | ಬರದೆ ಕೋಪಿಸದಿರು ಅರುಹುವೆ ನಿನಗೇ || ಸ್ಮರಜನಕನ ಮೇಲೆ ಪ
ಕ್ಷೇದವೇನಾ | ತರವಲ್ಲ ತೀಕ್ಷ್ಣದಿ ಪರಿಣಯವೆನಗೂ || ೫ || ಹಿಂದ ಶಂಬರ
ನೊಳು ಕರೆಯ ಸಿಕ್ಕಿದರೆನ್ನ | ಅಂದು ಬಿಡಿಸಿದನು ಕೊಂದು ರಕ್ಕಸನಾ ||
ಬಂದು ನಾರದ ಸ್ಮರಗೆಂದನು ಸೀನವ | ಳಿಂದ ಕಿರಿಯ ಕೀರ್ತಿ ಕುಂದುವದೆ
ನುತಾ || ೬ || ಎಂದ ನುಡಿಯ ಕೇಳಿ ಬಂದಿಲ್ಲಿ ಜನಿಸಿದೆ | ಸಿಂಧೋತಕೀಪ
ಸಂದೇಶ ನಿನಗೇ || ಚಂದದಿ ಮದುವೆಯನಿಂದು ಸೀನೆನಗಲು | ಮುಂದ
ರಕ್ಷಿಸುವ ಮುಕುಂದ ತಾನೊಲಿದೂ || ೭ || ಪರಮ ಪತಿವ್ರತೆ ಚಂಚಿಯ
ರೂಪಿನ | ಮುರಸೈರಿಯನುಜೆಯು ತರುಣಿ ದ್ರೌಪದಿಯೂ || ಅರಿಯದೆ ಸೀನವ
ಳಿರಲು ಗರ್ವದಿ | ಬರುನುಡಿಯಾಡಿಪೆ ಕರೆಸು ಬೇಗೆನಲೂ || ೮ ||

ಭಾಮಿನಿ.

ಎಂದ ನುಡಿಯಳ ನುಡಿಗೆ ಭೂಪತಿ | ಸೊಂದು ಮನದಲಿ ದ್ರುಪದಸುತೆ
ಯೆಡೆ | ಗಂದು ತಾ ಪೋಗುವೆನೆನುತ ನಿಶ್ಚಯಿಸಿದನು ಬಳಿಕಾ || ಬಂದು ನುತಿ
ಸುತಲೆರಗಿ ಬಾಡಳೆ | ಮಂದಬುದ್ಧಿಯ ಬಿಟ್ಟಿ ನೀಗಳು | ನಂದನೆಯ ತಾ
ಕೊಡುವೆ ಬಾಲನು ಕೋಪಿಸದಿರೆಂದಾ || ೧ ||

ರಾಗ ಸುರುಟಿ, ಏಕತಾಳ.

ಲಾಲಿಸು ದ್ರುಪದಸುತೇ | ಕರುಣದಿ | ಪಾಲಿಸು ವಿಖ್ಯಾತೇ || ನೀಲಾಂಗನವರ ಬಾಲಗೆ ಕುವರಿಯ | ಲೀಲೆಯೊಳೀವೆನು ಕೇಳೀವಾತನೂ || ಲಾಲಿಸು || ೧ || ನಾಳೆಯೆ ಲಗ್ನವನೂ | ಇರಿಸಲು | ಅಲಸ್ಯವಿದೇನೂ || ತ್ರೀಲೋಲಗೆ ಈಯಾಲೋಚನೆಯನು | ಪೇಳೆನುತಲಿ ಭೂಪಾಲಕನುಸುರಿದಾ || ೨ || ನಿನ್ನಯ ಪರಿಯನ್ನು | ತಿಳಿಯದೆ | ಮುನ್ನವಮಾನವೆನು || ಎನ್ನಿಂದಾಯ್ತದ ಪಾಲಿಸು ಕರುಣದಿ | ಸನ್ಮತದಿಂದಲಿ ಮನ್ನಿಸು ಕಾರ್ಯವಾ || ೩ || ಮನ್ಮಥಜನಕನಿಗೇ | ಪ್ರೇಮವು | ಎನ್ನೊಳಿರುವ ಹಾಗೇ || ಚೆನ್ನಾಗುಸುರುತ ಭಿನ್ನಭೇದಂಗಳ | ಯೆನ್ನೊಳಿಡದೆ ಕರೆಸಿನ್ನವರಿಂದನೂ || ೪ ||

ಭಾಮಿನಿ.

ತಾಯೆ ದ್ರೌಪದಿ ನಿನ್ನ ನಂಬಿದೆ | ಮಾಯಕದ ಮಾತಲ್ಲ ಎನ್ನನು | ಕಾಯಬೇಕೆಂದೆನುತ ಸ್ತುತಿಸಿದನಾಗ ದ್ರೌಪದಿಯಾ || ಆಯತದಿ ದಯವಿಟ್ಟು ಪಾಂಡವ | ಜಾಯೆ ನೀನೀಕಾರ್ಯವೆಸಗಲು | ಶ್ರೇಯಜಾಂಬಕಗುಸುರಿ ನಿರ್ವಿಘ್ನತೆಯ ಕರುಣಿಪುದೂ || ೩ ||

ರಾಗ ಸೌರಾಷ್ಟ್ರ, ತ್ರಿಪುಡೆತಾಳ.

ಇಂತು ಸ್ತುತಿಸುವ ಭೂಪತಿಯ ತಾ | ನಿಂತು ವಿನಯೋಕ್ತಿಯಲಿ ದ್ರೌಪದಿ | ನಂತಸದಿ ಪೇಳಿದಳು ವರ ಭೂ | ಕಾಂತನೊಡನೇ || ೧ || ಏಳು ಚಿಂತಿಸಬೇಡೆನುತ ಪಾಂ | ಚಾಲಿ ಮನ್ನಿಸಿ ಮತ್ತೆ ನುಡಿದಳು | ನಾಳೆ ಕರೆಸುವೆ ರಾಮಕೃಷ್ಣರ | ಲೀಲೆಯಿಂದಾ || ೨ || ಬರುವರೈ ಪರಿವಾರ ಸಹಿತಲೆ | ಸರಸಿಜಾಸನ ರುದ್ರ ತ್ರಿದಶರು | ಪುರವ ಶೃಂಗರಗಯ್ದು ಕರೆಸೈ | ಧರಣಿಪರನೂ || ೩ || ನಾಳೆ ಹರಿಯಾತ್ಮಜಗೆ ನಿನ್ನಯ | ಬಾಲಕಿಯ ಲಗ್ನವನು ಮಾಡಿಸು | ಪಾಲಿಸುವ ಸತ್ಕರುಣದಿಂದಲಿ | ತ್ರೀಲಲಾಮಾ || ೪ || ಬಂದು ನೀ ದಿಬ್ಬಣಗರೊಡನಾ | ನಂದದಿಂ ನಡೆಸುವದು ಕಾರ್ಯವ | ನೆಂದೆನುತ ನುಡಿಯಲ್ಕೆ ಪೇಳಿದ | ಳಿಂದುವದನೇ || ೫ || ಊಳಿದೆನಾದರೆ ಬರುವೆನಿಲ್ಲಿಗೆ | ನಳಿನನಾಭನು ಸಹಿತಲೆಂದೆನೆ | ಕಳವಳಿಸಿ ಮನದೊಳಗೆ ನುಡಿದನು | ಇಳೆಯ ಪಾಲಾ || ೬ || ನಾಳೆ ನೀಬಾರದಿರೆ ಮತ್ತಾ | ತ್ರೀಲತಾಂಗಿಯ ರಮಣನೈತರೆ |

ಬಾಲಕಿಯ ನಾ ಕೊಡೆನು ಮತ್ತಿದು | ಜಾಲವಲ್ಲಾ ॥ ೨ ॥ ಬರುವೆ ನಿಶ್ಚಯ ಬಾಗಿ ನಂಬಿಕೊ | ತೆರಳುವೆನು ತಾನೆನುತ ದ್ರೌಪದಿ | ಪೊರಟು ತಾನೈತಂದ ಳಾಕ್ಷಣ | ಹರುಷದಿಂದಾ ॥ ೮ ॥ ಬಂದು ಅಗ್ರಜನಡಿಗೆರಗಿ ತಾ | ನಿಂದು ಲಕ್ಷ್ಮೀರಮಣ ಜಯಜಯ | ಎಂದು ಭಕ್ತಿಯೊಳಾಗ ನಮಿಸಿದ | ಳಿಂದು ವದನೇ ॥ ೯ ॥

ರಾಗ ಸಾಂಗತ್ಯ, ರೂಪಕತಾಳ.

ಎರಗಿದ ದ್ರೌಪದಿಯನು ಪಿಡಿದೆತ್ತುತ | ಕರುಣಾಳು ನುಡಿದ ಮತ್ತ ವಗ್ಗೇ ॥ ತರಳ ಮನ್ಮಥನಿಗೆ ವೈವಾಹವೆಸಗಲು | ತರಳಾಕ್ಷಿ ದೊರೆದಳೇನವ್ವಾ ॥ ॥ ೨ ॥ ನಿನ್ನ ಕಟಾಕ್ಷದಿ ಪೋಗಿ ನಾನೀಗಳು | ಮುನ್ನ ದೇಶವನೆಲ್ಲ ತಿರುಗೀ ॥ ಚಿನ್ಮಯಾತ್ಮಕನೆ ಕೇಳ್ಕಮಲಾವತೀಪುರ | ವನ್ನು ಸಾರಿದೆ ಹರುಷದಲೀ ॥ ೨ ॥ ಕಮಲಧೂಪಾಲನಾತ್ಮಜೆ ರತಿಯೆಂಬಳು | ಎಮಲ ಕನ್ನಿಕೆಯೋರ್ವಳಿಹಳೂ ॥ ಅಮರವಂದಿತ ನಿನ್ನ ಸುತಗೀಯಬೇಕೆಂದು | ಮಮತೆಯೊಳೋ ನಿಶ್ಚಯ ಗಯ್ದೇ ॥ ೩ ॥ ನಾಳೆ ಲಗ್ನವಸಿಟ್ಟು ನಾನಿಲ್ಲಿಗೈತಂದೆ | ಜಾಲವಾತಲ್ಲ ಕೇಳೆ ವನೂ ॥ ನೀಲನಿಭಾಂಗ ವಿಬ್ಬಣ ಸಹ ತೆರಳುವ | ದಾಲಸ್ಯವೇಕಿನ್ನು ಬರಿದೇ ॥ ॥ ೪ ॥ ಇಂತೆಂದು ಚರಣಕೆರಗಿ ವರ ದ್ರೌಪದಿ | ದಂತಿಪುರಕೆ ನಡೆತರಲೂ ॥ ಅಂತರಂಗದಿ ಪಾರ್ಥನೇಳ್ವರೊಳಗೆ ನಿ | ಶ್ಚಿಂತೆಯೊಳೋ ಪೋಗುವೆನೆನುತಾ ॥ ॥ ೫ ॥ ದಂತಿಗಾಮಿನಿ ಹಲವೆಣಿಸುತ್ತ ಮನದೊಳು | ಚಿಂತಿಸುತ್ತೈತರಲಾಗಿ ॥ ಸಂತಸದೊಳು ಪಾಂಡುಸುತರೊಳಗಾದ ವೃ | ತ್ತಾಂತವ ಪೇಳುವೆ ಕೇಳೂ ॥ ೬ ॥

ರಾಗ ಸೌರಾಷ್ಟ್ರ, ತ್ರಿವುಡೆತಾಳ.

ಇತ್ತ ಗಜಪುರದೊಳಗೆ ಪಾರ್ಥನು | ಮತ್ತೆ ತಾನೆಚ್ಚರ್ತು ನೋಡಲು | ಅತ್ತ ಸತಿಯನು ಕಾಣದಿರಲರ | ಸುತ್ತ ಬಳಿಕಾ ॥ ೧ ॥ ತರುಣಿ ದ್ರೌಪದಿ ಮತ್ತ ಪೋದಳೆಂ | ದಿರುಳಿನಲಿ ಎಡಬಲವ ನೋಡಲು | ಕರದಿ ಖಡ್ಗವ ಪಿಡಿದು ಪೊರಟನು | ಭರದಿ ತಾನೂ ॥ ೨ ॥ ಊರುಕೇರಿಯ ಮನೆಮನೆಗಳನು | ಸಾರುತರಸುತ ಕಾಣದೀಪರಿ | ನಾರಿ ದ್ರೌಪದಿಯೆನುತ ಕರೆಯುತ | ಲಾರು ಘಟಿಸೀ ॥ ೩ ॥ ಇಂತು ರೋಷದಿ ಬಂದು ಪಾರ್ಥನು | ನಿಂತು ಪೊರಬಾಗಿ ಬಲ ನೋಡುತ | ಬೆಂತು ಕಡಿದುರುಳಿಪುವೆನೆನ್ನಯ | ಕಾಂತೆಯಳನೂ ॥ ೪ ॥

ಅಂತು ಕೋಪದೊಳಿರಲು ಪಾರ್ಥನು | ಅಂತರಂಗದಿ ಹರಿಯ ಸ್ತುತಿಸುತ | ಮುಂತೆ ಬಂದೆರಗಿದಳು ಚರಣದಿ | ದಂತಿಗಮನೇ || ೬ ||

ರಾಗ ಮಾರವಿ, ಏಕತಾಳ.

ಚರಣದೊಳೆರಗಿದ ತರುಣಿಯ ಮುಡಿಯನು| ಕರದಲಿ ಪಿಡಿದಾಗಾ || ತಿರವನು ಛೇದಿಸಿ ಪಂಥವ ಮೆರೆಸುವೆ | ಪುರಜನರೀಕ್ಷಿಸಲೀ || ೧ || ಎಂದೆನು ತೀಪರಿಯಿಂದಲಿ ಪಾರ್ಥನು | ತಂದೆಡಗೆಡವುತಿರೇ || ಮಂದಗಮನೆ ಕೂಗಲು ಧ್ವನಿ ಕೇಳಿತು ಅಂದನಿಲಜಗಾಗಾ || ೨ || ಆಯುವತಿಯ ಧ್ವನಿ ಕೇಳುತ ಬಂದನು | ವಾಯುಕುಮಾರಕನೂ || ಕಾಯದಿ ಕಳವಳಗೊಳುತಲುಸುರಿದನು | ಪಾಯದೊಳವಸೊಡನೇ || ೩ || ಪಾತಕಿ ಕೇಳ್ ನಮ್ಮಯ್ಯರ ಸತಿಯ ನೀ | ಘಾತಿಸಬಹುದೇನೈ || ನೀತಿಯನುಳಿದೀರೀತಿಯನೆಸಗಲು | ಖ್ಯಾತಿಯು ನಿನಗ ಹುದೇ || ೪ || ಸತ್ಯವನೀಕ್ಷಿಸಲಗ್ನಿಯಕುಂಡವ | ವಿಸ್ತರಿಸುವದೀಗಾ || ಚಿತ್ತದಿ ಸಂಶಯವೇಕೆನುತುಸುರಲು | ಪಾರ್ಥನು ಕೇಳುತಲೇ || ೫ ||

ರಾಗ ಶಂಕರಾಭರಣ, ಮಟ್ಟತಾಳ.

ಈರ ಪಾರ್ಥ ಬಳಿಕಲು | ಚ್ಚೇರಿ ಪಾವಕಾಸ್ತ್ರವನ್ನು | ಭಾರಿ ಧನುವಿ ಗೇರಿಸಚ್ಚ | ನಾರುಭಟಿಸುತಾ || ೧ || ಘೋರಸೆದ್ದುದಗ್ನಿಹೊಗೆಯು+ ಸೇರು ತಂಬರವನು ಮುಸುಕಿ| ತೋರಿತದರೊಳಾಗಲುರಿಯು| ಭೂರಿ ಪ್ರಭೆಯಲೀ || || ೨ || ಸುರಪಸುತನು ನುಡಿದ ಮನದಿ | ಪರುಷಗೊಳುತ ದ್ರುಪದಸುತೆಯ | ಪರಿಕಿಸುವೆನೆನುತ್ತಲಾಗ | ಕರೆದು ಪೇಳ್ದನೂ || ೩ || ತರುಣಿ ಕೇಳೆ ನೀನು ಮುಡಿದ | ಶಿರದ ಪುಷ್ಪ ಜಾಡೆ ನಿನ್ನ | ಗುರಿಯ ಕೊಡುವೆ ಬಡುಗಕೀಗ | ಪರಿಯ ನೋಡಲೇ || ೪ || ಎಂದು ಪೇಳ್ದ ಮಾತ ಕೇಳ್ದು | ಮಂದಗಮನೆ ಹರಿಯ ನೆನೆದು | ತರಿದೆ ನೀನೆ ರಕ್ಷಿಸೆನುತ | ನಿಂದು ಸ್ತುತಿಸುತಾ || ೫ || ಬಂದಳು ಪ್ರದಕ್ಷಿಣವ | ಬಂದೆ ಮನಸಿನಿಂದಲಾಗ | ಸುಂದರಾಂಗಿ ಪೊಕ್ಕಳಗ್ನಿ | ಗಂದು ಹರುಷದೀ || ೬ ||

ಭಾಮಿನಿ.

ಹರಿಯೆ ನಿನ್ನಾಜ್ಞೆಯಲಿ ತಾನೈ | ದಿರಲು ಕೋಪಿಸಿ ಪಾರ್ಥನೆನ್ನನು | ಪರಿಕಿಸುವ ಸೀ ಕಾಯಬೇಕೆಂದೆನುತ ಸ್ತುತಿಸುತಿರೇ || ಪರಮ ಮಂಗಲವಾಗ

ಲಾಕೆಯು | ಪರುಷದಲಿ ನನೆತಂದು ಪತಿಗಳ | ಚರಣಕೆರಗಲು ನುಡಿದ ಸಮಭವನೊಡನೆ ಮರುತಜನೂ ॥ ೧ ॥

ರಾಗ ಕೇಗುಪ್ಪಿ. ಏಕತಾಳ.

ನೋಡಿದೆಯಾ ತಮ್ಮ/ನೋಡಿದೆಯಾ ॥ ಪಲ್ಲ ॥ ಪುಣ್ಯ ಕುಲದಿ ಪುಟ್ಟಿ | ನಿನ್ನೊಳು ಗ್ರಹಿಸದೆ | ಮಿಣ್ಣಾನೆ ಸ್ತ್ರೀಯತ್ವ | ವನ್ನು ಮಾಡುವರೇ ॥ ೧ ॥ ಪುಣ್ಯಾತ್ಮೆ ದ್ರೌಪದಿ | ಪರಮ ಪತಿವ್ರತೆ | ನಿರ್ಣಯವರಿಯದೆ | ಕಣ್ಣಾರೆ ಕೊಲುತಿಯೆ ॥ ನೋಡಿದೆಯಾ ॥ ೨ ॥ ದಿನಚರಿಯಲಿ ಮತ್ತಾ | ವನಜಾಕ್ಷಿ ತಿರುಗುವ | ಳನುಮಾನವಿಲ್ಲದೆ | ನಿನಗುಸುರುವೆನೂ ॥ ೩ ॥ ಸನುಮತದಲಿ ದುಷ್ಟ | ಜನರ ಸಂಹರಿಸುತ್ತ | ಘನರಕ್ತಪಾನವ | ನನುದಿನ ಮಾಳ್ಪಳೂ ॥ ೪ ॥ ವನಿತೆಯವಳು ನನ | ಗೆನುತ ಗ್ರಹಿಸುತಿಪೆ | ಕ್ಷಣದಿ ಚಂಡಿಯ ರೂಪ | ವನು ಕಾಣುವಳೂ ॥ ೫ ॥ ವಿನಯದಿಂದಿವಳನ್ನು | ಕನಲಿಸಬೇಡಿನ್ನು | ಮನೆಗೊಯ್ದು ಮನ್ನಿಸು | ಅನುಮಾನವಿಡದೇ ॥ ೬ ॥ ಎಂದು ಮಾರುತಿ ಪೇಳ | ಲಂದು ನರನು ಮತ್ತಾ | ಮಂದಗಮನೆಯಳ | ಚಂದದಿ ಕರೆದೂ ॥ ೭ ॥ ಮಂದಿರಕಾಗಲ್ಕೈ | ತಂದು ಸುಖದೊಳರ | ಲಂದವರಿತು ಭೀಮ | ಬಂದನು ಮನೆಗೇ ॥ ೮ ॥

ಭಾಮಿನಿ.

ಧರಣಿಪತಿ ಕೇಳಂತು ಪಾಂಡವ | ರರಲಿಕಿತ್ತಲು ಸೂರ್ಯನುದಯಕೆ | ಪುರಜನರು ಎಚ್ಚರ್ತು ತಮ್ಮಯ ನಿತ್ಯವಿಧಿಗಳನೂ ॥ ವಿರಚಿಸುತಲರಲಾಗ ಮನದಲಿ | ಪರುಷವಾಂತು ವಿಪ್ರಾಸವೆಸಗಲು | ಪರಮಪುರುಷನು ಬಂದು ಪೊಕ್ಕನು ದ್ವಾರಕಾಪುರವಾ ॥ ೧ ॥

ವಚನ.

ಈಪ್ರಕಾರದಿಂ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣದೇವರು ದ್ವಾರಕಿಗೆ ಬರಲು | ಸರ್ವರು ಒಟಿಗೊಂಡು ಕರೆತರಲು | ಆಗ ರುಗ್ಮಿಣಿಯೊಡನೆ ಏನೆಂದನು ಎಂದರೇ ॥

ರಾಗ ಸುರುಟಿ, ಏಕತಾಳ.

ಕರುಣಿ ರುಗ್ಮಿಣಿ ಕೇಳಾ | ನಿನ್ನೊಡ | ನರುಹುವ ಮಾತುಗಳಾ ॥ ಸ್ಮರಿಸಿಗೆ ಲಗ್ನವ ವಿರಚಿಸಲೋಸುಗ | ವರ ಕನ್ನಿಕೆಯನು ಸ್ಥಿರಗೊಳಿಸಿದೆನೂ ॥ ೧ ॥

ಅದಕಾಗುವದೆಲ್ಲ । ಸನ್ನಹ । ವದಗಿಸ ಬೇಕಲ್ಲ ॥ ಮುದದಲಿ ಮಗನಿಗೆ । ಮದುವಣಿ ಶಾಸ್ತ್ರವ । ವಿಧಿಯೆಸಗೆಲೆ ನೀ । ಪದುಮದಳಾಂಬಕಿ ॥ ೨ ॥ ಹವಿ ಸಯ್ದನೆ ಘಳಿಗೇ । ಲಗ್ನವು । ವದಗಿಹುದದರೊಳಗೇ ॥ ಮುದದಲಿ ಕಮಲಾ ವತಿ ಪುರಕೀಗಲೆ । ಯದುಪರಿವಾರವು । ಸುದತಿಗಳೆಲ್ಲರು ॥ ೩ ॥ ತೆರಳುವದೀ ಕ್ಷಣದೀ । ದಿಬ್ಬಣಿ । ಗರು ಸಹಿತತಿಮುದದೀ ॥ ತರುಣಿಯೊಳಿಂತೀ । ಪರಿ ಯಲಿ ನುಡಿದಾ । ಮುರಹರನಯ್ದಿದ । ನರಮನೆಗಾಗಲೇ ॥ ತರುಣಿ ॥ ೪ ॥

ಭಾಮಿನಿ.

ಅರಸನೆಂದುದ ಕೇಳುತಾಕ್ಷಣ । ಭರದಿ ರುಗ್ಮಿಣಿ ಬಂದು ತನ್ನಯ । ತರಳನಿಗೆ ನೀರೆರೆದು ವಿಧ್ಯುಕ್ತಪ್ರಕಾರದಲೀ ॥ ವಿರಚಿಸಲು ಬಳಿಕಿತ್ತ ಲಕ್ಷ್ಮೀ । ವರನು ಮನದಲಿ ಗರುಡನೆನುತಾ । ಸ್ಮರಿಸಲದನರಿತಾಗಲೈತಂದನು ನಗಾಧ ದಲೀ ॥ ೧ ॥

ರಾಗ ಸೌರಾಷ್ಟ್ರ ತ್ರಿಪುಡತಾಳ.

ಸ್ಮರಿಸಲಾಕ್ಷಣ ಬಂದು ತತ್ಪದ । ಸರಸಿಜಕೆ ತಲೆವಾಗುತೆಂದನು । ಭರದೊಳಿನ್ನನು ಸ್ಮರಿಸಿದಂತಾನರಿಯದೇನೂ ॥ ೧ ॥ ಗರುಡ ಲಾಲಿಸಿ ಕೇಳು ನಮ್ಮಯ । ತರಳನಸ ಮನ್ಮಥಗೆ ಲಗ್ನವ । ವಿರಚಿಸಲ್ಕೆಂದೆನುತ ನೆನೆದಿಹೆ । ಭರದೊಳಿಂದೂ ॥ ೨ ॥ ಅದಕೆ ತನ್ನಿಂದಾಹ ಸೇವೆಯ । ವಿಧವನರಿತೀಗುಸು ರಿದರೆ ತಾ । ನೊದಗಿಸುವೆ ಬೇಗೆನಲು ಪೇಳಿದ । ಮದನಜನಕಾ ॥ ೩ ॥ ಗರುಡ ಕೇಳೈ ಸಕಲದೇಶದ । ಧರಣಿಪಾಲರಿಗಿಂದು ಲಿಖಿತವ । ಬರೆಸಿ ಕೊಡುವೆನು ತೋರಿಸ್ಯವರನು । ಕರೆತರುವದೂ ॥ ೪ ॥ ಯೆಂದುಲಿಖಿತವ ಬರೆಸಿ ಕೊಡಲಾ । ನಂದದಲಿ ವಿನುತಾಸುತನು ಬಲ । ಬಂದು ಹರಿಯಡಿಗೆ ರಗಿ ಪೊರಟನು । ಚಂದದಿಂದಾ ॥ ೫ ॥

ಭಾಮಿನಿ.

ತಿರಿಯರಸಪ್ಪಣೆಯನಾಂತಾ । ಗರುಡದೇವನು ತನ್ನ ಮನದಲಿ । ಹರಿಯ ಸ್ಮರಿಸುತ ಗಮಿಸಿಯೋಲೆಯ ತೋರಿಸರ್ವರಿಗೇ ॥ ಸರಸಿಜೋದ್ಭವ ರುದ್ರ ಮತ್ತಾ । ಸುರಪ ಮುಖ್ಯಾದ್ಯಮರರೆಲ್ಲರ । ಕರೆತರುತ ನಡೆತಂದು ಪೊಕ್ಕನು ದ್ವಾರಕಾಪುರವಾ ॥ ೧ ॥

ಪಚನ.

ಈ ಪ್ರಕಾರದಿಂದವರನಿದಿರ್ಗೊಂಡು ಕರೆತಂದು ಮನ್ನಣೆಯಂಮಾಡಿ | ಪಾಂಡವರಿಗೆ ಜೀತ ಓಲೆಯಂಬರೆದು ಕಳುಹಲಾಗಿ || ಧರ್ಮರಾಯನು ಪಾಚಿಸಿ ಸಹೋದರರೊಡನೆ | ಏನೆಂದನು ಎಂದರೆ ||

ರಾಗ ಕೇದಾರಗೌಳ, ಅಷ್ಟತಾಳ.

ಶ್ರೀಮನೋಹರರತ್ನ ತರಳಮನ್ಮಥನಿಗೆ | ಪ್ರೇಮದಿ ಲಗ್ನವನೂ || ತಾ ಮಾಳ್ಪ ನೀವೆಲ್ಲ ಬಹದೆಂದು ಬರೆದಿಹ | ನೀಮಹಾಲಿಖಿತವನೂ || ೧ || ಪೋಗಲೆಬೇಕು ನಾವೀಗಲೆನುತಲತಿ | ವೇಗದಿ ಧರ್ಮಜನೂ || ನಾಗವೇಣಿಯನೊಡಗೊಂಡನುಜರು ಸಹಿ | ತೊಗ ತಾವೈತರದರೂ || ೨ || ಬಂದರು ಪಾಂಡವರೆಂದೆನುತಲೆ ಚರ | ರಂದುಸೂಚಿಸೆ ಹರಿಯೂ || ಚಂದದಿಂದಲಿ ಇದಿರ್ಗೊಂಡರಮನೆಗೊಯ್ಯು | ತಂದುಪಚರಿಸಿದನೂ || ೩ ||

ರಾಗ ಸಾಂಗತ್ಯ, ರೂಪಕತಾಳ.

ಬಂದಿರೆ ಪಾಂಡವರೆಲ್ಲ ನೀವೆಮ್ಮಯ | ಮಂದಿರಕಾಗಿ ಪ್ರೀತಿಯಲೀ || ಮುಂದಣಕಾರ್ಯ ನಿಮ್ಮಿಂದಾಗಬೇಕೆಂದು | ಮಂದರಧರನು ಪೇಳಿದನೂ || || ೧ || ಅಂದು ಕೌರವಭೂಪನಿಂದತಿ ದಣಿದಿರಿ | ಇಂದು ಕ್ಷೇಮಿಗಳೆ ಭಾವಯ್ಯಾ || ಮಂದಮತಿಗಳು ತಮ್ಮಿಂದ ತಾವಳಿದರು | ಮುಂದಿನ್ನು ಭಯವಿಲ್ಲ ನಿಮಗೇ || ೨ || ತಂಗಿ ಬಂದುದರಿಂದ ಸಂತೋಷವಾಯಿತು | ಶೃಂಗಾರವನು ರಚಿಸೆನಲೂ || ಹಿಂಗದೆ ಭರದಿ ರುಗ್ಮಿಣಿ ಮುಖ್ಯ ಸ್ತ್ರೀಯರು | ಮಂಗಲಕನುಸರಿಸಿದರೂ || ೩ || ಇಂತೀಪರಿಯೊಳಾಗ ಸಕಲ ಸನ್ನಾಹದಿ | ಕಂತುಜನಕನನುಜ್ಞೆಯಲೀ || ಅಂತಕಾಂತಕನನ್ನು ಸ್ಮರಿಸುತ್ತ ಬಂದರಾ | ನರತಖುಪಿಗಳು ಪ್ರೇಮದಿಂದಾ || ೪ || ಇಂತು ಸಕಲ ಪರಿವಾರಕೂಡಿರಲಾಗ | ಮುಂತಾಹ ಸನ್ನಾಹವೆರಸೀ || ಸಂತಸದಲಿ ಸರ್ವರೊಡಗೂಡಿ ಸಭೆಯೊಳು | ಕಂತುಜನಕನಿರುತಿರಲೂ || ೫ || ಗಿರಿಜೆಯನೊಡಗೂಡಿ ಹರನು ತಾನೈತಂದ | ಸರಸಿಬಾಸನ ನಡೆತಂದಾ || ಸುರಪಮುಖ್ಯಮರರು ಬರಲದಿರ್ಗೊಂಡಾಗ | ಕರೆತಂದು ಮನ್ನಿಸಿ ಬಳಿಕಾ || ೬ || ಮನ್ಮಥನಿಗೆಯಲಂಕರಿಸಿ ಜಾತಿಗವನ್ನು | ಸನ್ಮತದಲಿ ಸುದತಿಯರೂ || ಸುಮ್ಮನದಲಿ ಕಟ್ಟಿ ತಳೆದು ಅಕ್ಷತೆಯನ್ನು | ಕಮ್ಮ

ಗೋಲನ ಹರಸಿದರೂ ॥ ೭ ॥ ಆಸಮಯದಿ ಭೇರಿ ಘೋಷ ದುಂದುಭಿ ಯಿಂದ । ಲೇಸಾದ ನಾಗವೇಣಿಯರಾ ॥ ಭೂಸುರನಿವಹವನೊಡಗೊಂಡು ದಿಬ್ಬಣ । ತೋಷದಿಂದಲಿ ಪೊರಡುತಿರೇ ॥ ೮ ॥ ವನಜಾಕ್ಷ ನಾಗಲೆ ವಿನತೆ ಯಾತ್ಮಜನನ್ನು । ಕನಿಕರದಲಿ ಕರೆದೆಂದೊ ॥ ವಿನಯದಿ ದಿಬ್ಬಣಿಗರನೆಲ್ಲ ಪೊತ್ತು ನೀ । ಘನವೇಗದೊಳು ಗಮಿಸೆನಲೂ ॥ ೯ ॥

ಭಾಮಿನಿ.

ಮಂದರಾಧರನಾಜ್ಞೆಯಿಂದಲಿ । ಚಂದದಲಿ ದಿಬ್ಬಣಿಗರೆಲ್ಲರು । ಬಂದು ಗರುಡನ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತರು ಬಳಿಕ ಮಾಧವನೂ ॥ ಇಂದುಧರ ಕಮಲಾಸನಾ ದ್ಯರು । ವೃಂದವಮರರವೆರಸಿ ಕುಂತೀ । ನಂದನರು ಸಹಿತೇರಿ ಬಡ್ಡೋಲಗವ ಗೊಟ್ಟಿರಲೂ ॥ ೧ ॥

ವಾಧಿನಕ್ಯ.

ಧರಣಿಪತಿ ಲಾಲಿಸೀಪರಿಯಿಂದ ದಿಬ್ಬಣಕೆ । ನೆರೆದ ಜನರಂತಿರಲಿ ಬಳಿ ಕೀಭವಾಂಡವಂ । ಧರಿಸೀರ್ಪ ಹರಿಹರ ಬ್ರಹ್ಮಾದಿಗಳ ಭಾರವಿರದೆ ತಾನೋ ರ್ವನಂದೂ ॥ ಗರುಡನಾಂತನು ಪಕ್ಕವಂದರೊಳಗಾಘಣೇ । ಶ್ವರಗಂದು ಪೊಗಳಲ್ಕೆ ಸತ್ವವಿನ್ನೆಂತುಟೋ । ಪರಮಾತ್ಮಭಕ್ತರಿಂಗಾವುದೊಡ್ಡಿತು ಎನು ತಲರುಹಿದನು ನೃಪಗೆ ಮುನಿಪಾ ॥ ೧ ॥

ದ್ವಿಪದಿ.

ಭೂಪಾಲ ಕೇಳಿಂತು ದಿಬ್ಬಣವ ಕೂಡೀ । ಈಪರಿಯ ವಿಭವದಲಿ ಹರಿಯು ನಲಿದಾಡೀ ॥ ೧ ॥ ವನಜಾಕ್ಷ ರುಗ್ಮಿಣಿಯು ಸಾಂಬ ಸಹಿತಾಗೀ । ಅನುವರಿತು ಗರುಡನಲಿ ಕುಳಿತು ಲೇಸಾಗೀ ॥ ೨ ॥ ಪುನ್ನಾಗ ಜಾಜಿ ಸಂಪಿಗೆಯಿಂದ ಮೆರೆವಾ । ರನ್ನ ಮುತ್ತಿಗಳಿರುವ ಸರಗಳಿಟ್ಟಿರುವಾ ॥ ೩ ॥ ಪಟ್ಟೆ ಪೀತಾಂ ಬರ ವಿಚಿತ್ರ ವಸ್ತ್ರವನೂ । ಉಟ್ಟ ನಾರಿಯರೆಸೆದರೇಸೆಂಬೆನದನೂ ॥ ೪ ॥ ಬಿರಿ ದುಗಳ ಪೊಗಳುತೀಪರಿಯ ಪಾತಕರಾ । ವರ ಭೇರಿಯನು ಹೊಡೆಸಿ ನಡೆವ ನಾಟಕರಾ ॥ ೫ ॥ ವನಜಾಕ್ಷ ದಿಬ್ಬಣವು ಸಹಿತ ಮಾರ್ಗದೊಳೂ । ವಿನಯ ದಿಂ ಬರುತಿರಲು ಮುಂದೆ ಧರಣಿಯೊಳೂ ॥ ೬ ॥ ಘೋರ ಕಾನನವೊಂದು ಕಣ್ಣಿಗೆ ಗೋಚರಿಸೀ । ಮೇರು ಮಾರ್ಗದಿ ಬಂದು ದಿಬ್ಬಣವವೆರಸೀ ॥ ೭ ॥

ಬರುತಿರಲಿಕಾವನಕೆ ಜಿಣಯನಾಗಿರುವಾ | ದುರುಳ ಮೋಘಾಸುರನು ತಿಳಿದ ಸಮರಿರವಾ ॥ ೮ ॥ ಅವನನುಜ ಮೋಘಾಸ್ತ್ರನಿಯು ತಿಳಿದು ಬಂದೂ | ಜವದಿ ದಿಬ್ಬಣ ಕಣದಳಹಾಯ್ದು ನಿಂದೂ ॥ ೯ ॥ ಪಕ್ಷಿಯನು ತಿಂಬೆನೆನ್ನುತ ಬಾಯ್ದು ಕಳೆದೂ | ಅಕ್ಷಣದಿ ಬಂದಿರುವ ಬಿಗೆಯ ಪರಿ ತಿಳಿದೂ ॥ ೧೦ ॥ ಕರದೊಳಗೆ ಚಕ್ರವನು ಧರಿಸಿ ತಾ ಬೇಗಾ | ಬರಲು ಕಂಡವನೊಡನೆ ಪೇಳ್ದಳವಳಾಗಾ ॥ ೧೧ ॥

ರಾಗ ಶಂಕರಾಭರಣ, ಅಷ್ಟತಾಳ.

ಅರಿಲೋ ಬಂದವನೂ | ಈವನಕಿ | ನ್ನಾರೆಲೋ ಬಂದವನೂ ॥ ಘೋರ ತೋಷದಿಂದಲಿಂಥ | ಘೋರ ಕಾನನಕ್ಕೆ ನಿಮ್ಮ | ನಾರಿಯರು ಸೇರಿ ಬಂದ | ಕಾರಣವ ಪೇಳು ಬೇಗಾ ॥ ೧ ॥ ನರರ ಮಾಂಸ ಮೆಲದೇ ತೊಡು ವಿ | ಲಿರುವ ಸಮಯದಿ ಬಂದು ಎನ್ನ | ಕರದಿ ಸಿಕ್ಕಿದ ಮೇಲೆ ಬಿಟ್ಟರೆ | ಬರುವದೆನಗಪಕೀರ್ತಿಯಿದರಲೀ ॥ ೨ ॥ ತಂಡತಂಡದೊಳಿರುವ ಬಲವನು | ಕುಂಡುಕುಂಡುಗಯ್ದು ಎಣ್ಣೆಯ | ಭಾಂಡದಲ್ಲಿ ತಾಳಿಸಿ ಎನ್ನ | ಗಂಡನಿಗುಣ ಬಡಿಸಿ ತಿಂಬೆನೂ ॥ ೩ ॥ ಎಂದ ನುಡಿಯನು ಕೇಳುತಾಗ | ಮಂದರಾದ್ರಿ ಧರನು ತೋಷ | ದಿಂದ ಪೇಳ್ದನವಳ ಮುಂದೆ | ನಿಂದು ಕೋಪಿಸುತ್ತಾ ॥ ೪ ॥

ರಾಗ ಪಂಚಾಗತಿ, ಮಟ್ಟಿತಾಳ.

ದನುಜೆ ಕೇಳೆ ಕೂಗದೀಗ | ವಿನಯದಿಂದ ಪೇಳ್ವೆ ನಾನು | ಅನುಮರಿ ಸುತ ಪೋಗಬೇಡ | ಕಿನಿಸಿನಿಂದಲೀ ॥ ೧ ॥ ಎಲವೊ ಮನುಜ ಕೇಳು ನಿನ್ನ | ಬಲವನೆಲ್ಲ ತಿಂಬೆನೆಂದು | ಛಲದಿ ಬಂದೆನಿಲ್ಲಿ ನಾನು | ಗೆಲವಿನಿಂದಲೀ ॥ ೨ ॥ ಪ್ರಷ್ಟ ಮೂಳ ದೂರ ನಿಲ್ಲು | ಕುಟ್ಟಿ ನಿನ್ನ ತಿರವನರಿವೆ | ಪೆಟ್ಟು ತಿನದೆ ಪೋಗು ಮನೆಗೆ | ಶಟ್ಟಿಬೇಗಲೇ ॥ ೩ ॥ ಇಷ್ಟು ನುಡಿದ ಮೇಲೆ ನಿನ್ನ | ಬಿಟ್ಟು ಪೋಗೆ ನಾನೆನುತ್ತ | ಮುಷ್ಟಿಯಿಂದ ತಿವಿದಳಾಗ | ದುಷ್ಟ ರಕ್ಕಸೀ ॥ ೪ ॥ ಸೊಕ್ಕಿನಿಂದ ಮಿಕ್ಕುವರದ | ರಕ್ಕಸಿಯ ಕಂಡು ಬಳಿಕ | ಚಕ್ರದಿಂದ ತಿರ ದನರಿದು | ನಕ್ಕು ನಿಂದನೂ ॥ ೫ ॥

ಭಾಮಿನಿ.

ದುರುಳ ಮೋಘಾಸ್ತ್ರನಿಯ ರಣದಲಿ | ಪರಿಯ ತಾ ಸಂಹರಿಸಿ ಮತ್ತಾ | ನಿರದೆ ಮುಂದಕೆ ತಿರಳಿ ದಿಬ್ಬಣ ಸಹಿತ ಮುಂದರಿದೂ ॥ ಭರದಿ ನಡೆತರಲದನು

ಪರಿಕಿಸು | ತುರುತರದ ಕೋಪದಲಿ ಮೋಘಾ | ಸುರನು ನಡೆತಂದಾಗ ತಡೆದನು ಪರಿಯ ದಿಬ್ಬಣವಾ ||೧||

ರಾಗ ಭೈರವಿ, ಏಕತಾಳ.

ಎಲವೋ ನರಗುರಿ ಕೇಳೂ | ನೀ | ನಿಲದಿರು ಇಂದು ರಣದೊಳು || ಸಲುವುದೆ ಸಂಥವು ನಿನಗೇ | ತವ | ತಲೆಯನು ಕೆಡಹುವೆನಿಳೆಗೇ || ೧ || ಹರ ಮುನಿದರೆ ಭಯವಿಲ್ಲಾ | ಸುರ | ವರರೋಳೆನಗಿದಿರಿಲ್ಲಾ || ಧರಯೊಳಗಿಹ ಜನರಿಂದೂ | ಗೆಲ | ಲರಿಯರು ಇದಿರಿಗೆ ಬಂದೂ || ೨ || ಎನ್ನಯ ಹರಿಬಕೆ ನೀನೂ | ನಿಲೆ | ನಿನ್ನನು ಕೊಲುವೆನು ನಾನೂ || ಮುನ್ನ ನೀನಾರೆಂಬುದನೂ | ಪೇ | ಳೆನ್ನೊಳು ಸಂಶಯವೇನೂ || ೩ || ಎನುತಲಿ ಜೊಬ್ಬರಿದಾಗಾ | ತಾ | ಮನದಲಿ ಕನಲುತ ಬೇಗಾ || ಅನುವರಿಸುತ ದಾನವನೂ | ಬಲು | ಕಿನಿಸಿನೊಳ ವಗುಸುರಿದನೂ || ೪ || ನರಗುರಿ ನಿನ್ನನು ತಿನದೇ | ಬಿ | ಟ್ಟರೆ ಕೀರ್ತಿಯು ಎನಗಿಹುದೇ || ಪರಿಕಿಸಿ ನೋಡೆಂದೆನುತಾ | ಖಳ | ನಿರೆ ಹರಿ ಫೇಳ್ದನು ನಗುತಾ || ೫ ||

ರಾಗ ಶಂಕರಾಭರಣ, ಮಟ್ಟೆತಾಳ.

ಎಲವೊ ದನುಜ ಕೇಳು ನೀನು | ಸಲುಗೆಯಿಂದ ಪ್ರಾಣವನ್ನು | ಕಳೆಯಬೇಡ ಪೋಗು ನಿನ್ನ | ನಿಳಯಕೀಗಲೇ || ೧ || ಖಳವಿರೋಧಿಯೆಂಬ ನೆನಗೆ | ಹಲವು ಮಾತನಾಡಿ ಬರಿದೆ | ಫಲವದೇನು ಪೋಗದಿರಲು | ಕೊಲುವೆ ನೆಂದನೂ || ೨ || ಎಂದ ಮಾತ ಕೇಳಿ ದನುಜ | ನೆಂದ ಲಕ್ಷ್ಮೀರಮಣ ನೊಡನೆ | ಮುಂದುವರಿದರೀಗ ನಿನ್ನ | ಕೊಂದು ಕಳೆವೆನೂ || ೩ || ಹಿಂದೆ ದೈತ್ಯರನ್ನು ನೀನು | ಕೊಂದೆನೆಂಬ ಗರ್ವವನ್ನು | ಇಂದು ನಡೆಸಲರಿಯದೆನ್ನ | ಮುಂದೆ ನೋಡೆಲಾ || ೪ || ಖೂಳನನ್ನು ಜೈಸಲಿಂದು | ಮೌಳಿ ಕೃಪೆಯ ದೊಂತಿರುವದೂ | ಕಾಳಗದೊಳು ನೋಳ್ಪೆನೀತ | ನಾಳುತನವನೂ || ೫ || ಕೇಳು ಮನುಜ ನಿನ್ನ ರಣದಿ | ಬೀಳುಗೆಡವೆನೆನುತಲಸ್ತ್ರ | ಜಾಲವನ್ನು ಸುರಿದನಾಗ | ಪೇಳಲೇನದಾ || ೬ || ಬಿಸಜನೇತ್ರ ಕಾಣುತವನ | ಎತಿಖವನ್ನು ಪ್ರತಿಶರದಲಿ | ಸಸುಸಗುತ್ತ ಖಂಡಿಸಿದನು | ಕುಶಲದಿಂದಲೀ || ೭ || ಬಳಿಕ ಹರಿಯು ಮನದೊಳಾಗ | ಕಿಳಿದನಿವನ ಬೇಗ ರಣದಿ | ಕೊಲುವೆನೆನುತ ಚಕ್ರವನ್ನು | ಸೆಳೆದು ಬಿಟ್ಟನೂ || ೮ || ತಳುವದಾಗ ಕಿಡಿಯುಗುಳುತ | ಖಳನ ಶಿರವನರಿದು ಮರಳಿ | ಜಲಜನೇತ್ರನೊಡನೆ ಬಂದು | ನೆಲಸಿತಾಗಲೇ || ೯ ||

ಭಾಮಿನಿ.

ಧರಣಿಪತಿ ಕೇಳಿಂತು ಸಮರದಿ | ಹರಿಯು ಮೇಘಾಸುರನ ಕೆಡಹಲು | ಸುರರು ಕಾಣುತ ಪುಷ್ಪವೃಷ್ಟಿಯ ಗರೆದರಾಕ್ಷಣದೀ || ಪರಿಪರಿಯ ವಿಭವದಲಿ ದಿಬ್ಬಣ | ಪೆರಸಿ ಕಮಲಾವತಿಗೆ ಬರಲದ | ನರಿತು ಚರರೈತಂದು ಬಿನ್ನಯಿಸಿ ದರು ಭೂಪತಿಗೆ || ೧ ||

ರಾಗ ಘಂಟಾರವ, ಅಷ್ಟತಾಳ.

ಲಾಲಿಸೈ ಕಮಲಾವತಿಧೊರೆಯೇ ನೀ | ಜಾಲವಲ್ಲಿದು ಕೇಳು ಸದ್ಗುಣ | ಶೀಲನೇ ಪರಿತೋಷದೀ || ೧ || ದ್ವಾರಕಿಯಿಂದ ದಿಬ್ಬಣ ಸಹಿತಲೆ | ಮಾರಪಿತ ನೈತಂದ ತನ್ನ ಕು | ಮಾರ ಸ್ಮರನ ವಿವಾಹಕೇ || ೨ || ನಾರಿ ದ್ರೌಪದಿ ದ್ರುಪದರಾಯನ ಸುಕು | ಮಾರಿ ನಲೆ ವಯ್ಯಾರಿ ಬಲು ಶೃಂ | ಗಾರಿ ಬಂದಿಹಳಿಲ್ಲಿಗೇ || ೩ || ಮನ್ನಿಸೈ ದಿಬ್ಬಣೇಗರನೆಲ್ಲರಾ | ಸನ್ಮತದೊಳಿದಿರ್ಗೊಂಡು ಕರೆತಂ | ದಿನ್ನು ಕಾರ್ಯವ ಮಾಳ್ಪುದೂ || ೪ || ಎಂದ ಮಾತನು ಕೇಳುತ್ತ ಭೂಪನು | ಚಂದದಿಂ ತನ್ನಾಪ್ತಜನಸಹ | ಬಂದನಿದಿರ್ಗೊಳಲೆನುತಲೀ || ೫ ||

ರಾಗ ಸೌರಾಷ್ಟ್ರ, ತ್ರಿವುಡೆತಾಳ.

ಕಲಶಕನ್ನಡಿ ಮುತ್ತಿನಾರತಿ | ತಳಿರತೋರಣದಿಂದ ಭೂಮಿಸು | ಲಲನೆಯರನೊಡಗೊಂಡು ಪೊರಟನು | ನಲವಿನಿಂದಾ || ೧ || ಹೊಡೆಸಿದನು ವರ ಭೇರಿ ದುಂದುಭಿ | ಯೊಡನೆ ನಾನಾಪರಿಯ ವಿಭವದಿ | ನಡಗರದೊಳೈತಂದನಾ ಕ್ಷಣ | ದೃಢತರದೊಳೂ || ೨ || ಬಂದುದನು ಕಾಣುತ್ತ ಹರಿ ತಾ | ನಂದ ಗರುಡನನಿಳಿದು ತನ್ನಯ | ಬಂಧುಜನ ಸಹಿತಾಗಲತ್ಯಾ | ನಂದದಿಂದಾ || ೩ ||

ಭಾಮಿನಿ,

ಧರಣಿಪತಿ ಕೇಳಿಂತು ಕಮಲೇ | ಶ್ವರನು ದಿಬ್ಬಣಿಗರನು ಮನ್ನಿಸಿ | ಭರದಿ ಕರವಿಡಿದೊಳಗೆ ಕರೆತಂದಾಗ ಸಭೆಯೊಳಗೇ || ತರತರದಿ ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ ಬಾಗಿಲ | ಹೊರಗೆ ನಿಲಿಸಿದ ಮೂರುಕೋಟಿಯ | ಚರರ ಬಳಿಕಾ ಹರಿಯ ಕುಶಲವ ಕೇಳಿದನು ಬಳಿಕಾ || ೧ ||

ರಾಗ ಸಾಂಗತ್ಯ, ರೂಪಕತಾಳ.

ಬಂದೀರೆ ದ್ವಾರಕಿಯಿಂದಾ ತ್ರಿಲಕ್ಷ್ಮೀಶ | ಚಂದವೆ ಸರ್ವ ಮೋಸರಕೇ || ಇಂದೂ ಸೀವಿಲ್ಲಿಗೈತಂದುದದಿಂದಲಾ | ನಂದವಾದುದು ಸರ್ವ

ಜನಕೇ ॥ ೧ ॥ ಹರಿಹರಾದಿಗಳಿಗೆ ಸರಸಿಜಾಸನ ಮುಖ್ಯ । ಸುರನಾಥಾದ್ಯ ಮರರಿಂಗೆಲ್ಲಾ ॥ ಪರಿತೋಷದಲಿ ಬೀಡಾರವನಿತ್ತು ಮನ್ನಿಸಿ । ಅರಮನೆಗೈ ತಂದ ಬಳಿಕಾ ॥ ೨ ॥ ಹಾಲು ಸಕ್ಕರೆ ಹಣ್ಣು ಎಳನೀರಿನಿಂದಲಿ । ಲೀಲೆ ಯೊಳುಪಚರಿಸುತಲಿ ॥ ಮೇಲಾದ ಸಾಹಿತ್ಯಗಳನೆಲ್ಲ ಕೊಡಿಸಿ ಭೂ । ಪಾಲ ಮಾನಿನಿಯೊಡನೆಂದಾ ॥ ೩ ॥ ನೀರೆ ನೀ ಕೇಳೆ ದಿಬ್ಬಣಿಗರೊಳೈತಂದ । ನಾರಿಯರಿದಿರ್ಗೊಂಡು ಬೇಗಾ ॥ ವಾರಂತೆ ಮನ್ನಿಸಿ ಪರಿಪರಿಯಿಂದುಪ । ಚಾರವಗಯ್ದುದೆಂದೆನಲೂ ॥ ೪ ॥

ರಾಗ ಕೇದಾರಗೌಳ, ಅಷ್ಟತಾಳ.

ಅರಸನಾಜ್ಞೆಯೊಳಾಗ ತರುಣಿಮಣಿಯು ಬಳಿ । ಕುರುತರ ಪ್ರೇಮ ದಲಿ ॥ ಸರ್ವ ವಿನೋದದಿಂದಿದಿರ್ಗೊಂಡು ಮನ್ನಿಸಿ । ತರುಣಿಯರೆಲ್ಲರಿಗೆ ॥ ೧ ॥ ಹಾಲು ಸಕ್ಕರೆ ಹಣ್ಣು ಎಳನೀರ ಕೊಡಿಸುತ್ತ । ಮೇಲುಪಚಾರದಲೀ ॥ ಸಾಲಿ ನೊಳವರ್ಗೆ ಬಿಡಾರವನೊದಗಿಸಿ । ಲೀಲೆಯಿಂದೈತಂದಳೂ ॥ ೨ ॥ ಕಮಲ ಭೂಪನು ದ್ರುಪದಜೆಯಡೆಗೈತಂದು । ನಮಿಸಲು ಕಾಣುತ್ತಲೇ ॥ ಕಮಲ ನಾಭನು ದಯದೋರಿದನೀಗ ಕೇ । ಳೆನಲು ಮತ್ತಿಂತೆಂದನೂ ॥ ೩ ॥

ರಾಗ ಸುರುಟಿ, ಏಕತಾಳ.

ಲಾಲಿಪುದೆಲೆ ತಾಯೇ । ಸದ್ಗುಣ । ಶೀಲೇ ವಿಮಲಕಾಯೇ ॥ ಶ್ರೀಲತಾಂ ಗಿಯ ರಘುಣಾ । ಪರಮ ಕೃ । ಪಾಳು ದೀನೋದ್ಧರಣಾ ॥ ೧ ॥ ನಿನ್ನ ಕೃಪೆ ಯೊಳಿಂದು । ದೊರಕಿದ । ಚಿನ್ಮಯ ತಾನಿಂದೂ ॥ ಎನ್ನ ದುರ್ವಚನವನು । ಕ್ಷಮಿಸುವ । ದಿನ್ನೆನುತೆರಗಿದನೂ ॥ ೨ ॥ ಬಂದರಮನೆಗಾಗಾ । ತನ್ನಯ । ಮಂದಿರಕತಿಬೇಗಾ ॥ ಚಂದದಿ ಕರೆಸಿದನು । ಮುನಿಜನ । ವೃಂದ ಸಹಿತ ಲವನೂ ॥ ೩ ॥

ರಾಗ ಸಾಂಗತ್ಯ, ರೂಪಕತಾಳ.

ಬಳಿಕ ಭೂಪಾಲನು ಲಲನೆಯರನು ಕರೆ । ದೊಲವಿನಿಂದಲೆ ಪೇಳ್ದ ನಾಗಾ ॥ ಜೆಲುವೆ ನಮ್ಮಯ ಸುತೆಯಳನು ಶೃಂಗರಿಸೆನೆ । ಬಳಿಕವರೆಲ್ಲರೊಂ ದಾಗೀ ॥ ೧ ॥ ಅರಸನಪ್ಪಣೆಯೊಳು ಸರಸಿಜಾಕ್ಷಿಯರೆಲ್ಲ । ತರುಣಿಯ ಶೃಂ ಗರಿಸಿದರು ॥ ಹರುಷದೊಳಾಗಲಾತರಳೆಯ ಮಂಟಪ । ಕಿರದೆ ತಂದರು

ಸಲಿಸಲೀ ॥ ೨ ॥ ಇಂತೀಪರಿಯೊಳಾಗ ದಂತಿಗಮಸಿಯರ | ತ್ಯಂತ ಶೋ
ಭಾನವ ನಾಡೀ ॥ ಮಂತ್ರಿಘೋಷದಿ ತೆರಪಿಡಿವಾಗ ವಿಪ್ರರಾ | ನಂತ ಸಂ
ಭ್ರಮದಿಂದಲಿರಲೂ ॥ ೩ ॥ ಭೇರಿ ನಗಾರಿ ದುಂದುಭಿ ವಾದ್ಯರವದಿಂದ |
ಘೋರ ವೈಭವದೊಳಗಿತ್ತಾ ॥ ವಾರಿಜಾಂಬಕಿಯರು ಸಹಿತೀರ್ದರಿಂತೆಂದು |
ಘೋರಮಣಿಗೆಂದ ಮುನಿಪಾ ॥ ೪ ॥

ಭಾಮಿನಿ.

ಧರಣಿಪತಿ ಕೇಳಿಂತು ವಿಭವದಿ | ಹರಿ ಸುತಗೆ ಲಗ್ನವನು ಮಾಡುವ |
ಧರಮೊಳಿದ್ದನು ಕಮಲಭೂಪನು ಅಖಿಳ ವಿಭವದಲೀ ॥ ವರ ಮಹಾಭಾರತ
ಪುರಾಣದ | ಪರಮ ಪುಣ್ಯದ ಚರಿತವನು ನಾ | ಸೊರೆಪೆ ಮುಂದಣ ಕಥೆ
ಯ ಲಾಲಿಪುದೆಂದನಾಮುನಿಪಾ ॥ ೧ ॥

ವಾರ್ಧಿಕ್ಯ.

ಧರಣೀಶ ಕೇಳಿತ್ತಲೀಪರಿಯ ವಿಭವದಲಿ | ಮೆರೆಯುತ್ತಲಿರಲತ್ತ
ಮಾದ್ರೇಶಸುತನಾದ | ಧುರಧೀರನಾದ ಕೌಂಡ್ಲಿಕನೆಂಬ ವೀರತಾನುರುತರದ
ಕೌರ್ಯದಿಂದಾ ॥ ಇರುತಿರಲು ಕಮಲಾವತಿಯೊಳಾಹ ಲಗ್ನಮಂ | ಚರರು
ಕೇಳುತಲಾಗಲೈತಂದು ಕೌಂಡ್ಲಿಕನ | ಚರಣಕಾನತರಾಗಿ ಪೇಳಿದರು ವಿಸ್ತರಿಸಿ
ಘೋರ ಕಮಲನೃಪನ ಕಥೆಯಾ ॥ ೧ ॥

ರಾಗ ಮುಖಾರಿ, ಏಕತಾಳ.

ಲಾಲಿಸಿ ಕೇಳು ಧೊರೆರಾಯಾ | ನಾವೆಂಬುದೀಗಾ | ಜಾಲವಾತಲ್ಲ
ಮಂದು ಜೇಯಾ ॥ ಪಲ್ಲ ॥ ಉತ್ತಮವಾದ ವಾರ್ತೆಯೊಂದ | ಕೇಳಿದುದನ್ನು |
ಆರ್ತಿಯೋಳ್ ಪೇಳುವೆವಿದೊಂದಾ ॥ ಅತ್ಯಧಿಕದೀ ಸೀ ಲಾಲಿಸು ಚಂದದಿ |
ವಿಸ್ತರಿಸುವೆವೈ ಹೊತ್ತುಗಳೆಯದೇ ॥ ೧ ॥ ಕಮಲಾವತಿಯ ಪುರದಲ್ಲಿ |
ಆದ ವಾರ್ತೆಯ | ಸಮನಾಗಿ ಪೇಳ್ವೆವೈ ನಾವಿಲ್ಲೀ ॥ ಸುಮಶರನಿಗೆ ತನ್ನಣು
ಗೆಯನಾಭೂ | ರಮಣನು ಮದುವೆಯ | ಕ್ರಮದಿಂ ರಚಿಸುವಾ ॥ ೨ ॥
ಸೋದರಳಿಯ ಸೀಸಿದ್ದಂತೆ | ಪರರಿಗೆ ಹೆಣ್ಣ | ತಾ ಧಾರೆಯೆರೆದು ಕೊಡುವ
ನಂತೆ ॥ ಸೀದಯಮಾಡೆಂತಾದರುಕಾರ್ಯವ | ಸಾಧಿಸದಿರೆ ಮರ್ಯಾದೆ ಮುಂ
ದಿಲ್ಲಾ ॥ ಲಾಲಿಸಿ ಕೇಳು ಧೊರೆರಾಯಾ ॥ ೩ ॥

ಭಾಮಿನಿ.

ಚಾರರೆಂದುದ ಕೇಳುತಾಕ್ಷಣ | ಧೀರ ಕೌಂಡ್ಲಿಕಭೂಪತಿಯು ತಾ | ಕ್ರೋಧ ಪಾಸೆಯ ತಿರುಹಿ ದೂತರ ಮೊಗವನೀಕ್ಷಿಸುತಾ || ಭೂರಿ ಬಲಸಹ ತೆರಳಬೇಹುದು | ಚಾರು ಕಮಲಾವತಿಗೆನುತಲಾ | ಭೂರಮಣ ನೇಮಿಸುತ ಸಭೆಯೊಳಗೆಂದ ನಸುನಗುತಾ || ೧ ||

ರಾಗ ಸೌರಾಷ್ಟ್ರ, ತ್ರಿವುಡೆತಾಳ.

ಏನು ಭ್ರಮೆಯೈ ಮಾವನವರಿಗೆ | ಸಾನುರಾಗದಿ ಮತ್ತೆ ರತಿಯನು | ಮಾನಕೇತನಗಿತ್ತು ವ್ಯರ್ಥದಿ | ತಾನು ಕೆಟ್ಟಾ || ೧ || ಸೋದರಳಿಯನು ತಾನಿರಲು ಹಗೆ | ಯಾದ ಕೃಷ್ಣನ ಸುತಗೆ ಈವರಿ | ಭೇದದಿಂದಲಿ ಕೊಡುವನಾದರೆ | ಮೂದಲಿಸುತಾ || ೨ || ಪೋಗಿ ಕೇಳುವೆನೊಂದು ಮಾತನು | ನಾಗವೇಣಿಯನೆನಗೆ ಕೊಡದಿರೆ | ಭೋಗಿಭೂಷನು ತಡೆಯೆ ಬಿಡನು ಸ | ರಾಗದಿಂದಾ || || ೩ || ಹೊಡೆದುದಿಗುಬಲಿಕೊಡುವೆ ಮಾವನ | ತಡೆಯದಯ್ತಹ ಭಟರ ಬೈಸುವೆ | ನಡೆಯಲೈ ದಿಬ್ಬಣವು ಸಹಿತೆ | ಮೊಡನೆ ಬೇಗಾ || ೪ ||

ರಾಗ ಪಂತುವರಾಳಿ, ಮಟ್ಟಿತಾಳ.

ಧೀರ ಮಾದ್ರಾಧೀಶ ರಥವನೇರಿ ಬಿಕಿಯೊಳೂ | ವಾರಿನಿಧಿಯ ಘೋಷದಿಂದಲಾರುಭಟಿಯೊಳೂ || ೧ || ಭೂರಿ ಬಲವು ಸಹಿತ ನಡೆದನಾಗ ನಲಿಯುತಾ | ನಾರಿಯರ ಸಮೂಹವೆರಸಿ ಬಂದ ಕನಲುತಾ || ೨ || ಬರಿದು ಮುಸುಕಿ ಕಮಲಾವತಿಯ ಪುರದ ದ್ವಾರದೀ | ನಿಂದ ಚರರ ಕಾಣುತಾಗಲಂದು ಕೋಪದೀ || || ೩ || ಎಂದನೆಲವೊ ನಮ್ಮ ದಿಬ್ಬಣಗರ ಬೇಗದೀ | ಮುಂದೆ ಬಿಡದೆ ತಡೆಯೆ ನಿಮ್ಮನೀರಣಾಗ್ರದೀ || ೪ || ಕೊಂದು ಕಳೆವೆನೆನುತಲಾರುಭಟಿಸುತಿರುತಿರೇ | ಮುಂದುವರಿದು ಮೂರು ಕೋಟಿ ಬಲವು ಬರುತಿರೇ || ೫ || ಸ್ಯಂದನಾದಿ ಕುಳಿತು ಸರಳಿನಿಂದಲವರನೂ | ಒಂದು ಭಾರಿ ಗೆಲಿದನೆರಡು ಕೋಟಿ ಬಲವನೂ || ೬ || ಬಲವು ನಾಶವಾಗೆ ಕಾಣುತುಳಿದ ಚಾರರು | ಸುಲಭವಲ್ಲ ರಣವಿದೆನುತ ಓಡುತೀರ್ದರೂ || ೭ || ಬಳಿಕ ಕೋಟಿ ಕೊತ್ತಳಗಳ ಮುರಿದು ನಿಮಿಷದೀ | ಒಳಗೆ ಪೊಕ್ಕರೇನನೆಂಬೆನಾಸರಾಗದೀ || ೮ || ಭರದಿ ಬಂದು ಸಭೆಯನಾಗ ಪೊಕ್ಕು ನಗುತಲೀ | ಹರಿಯ ದಿಬ್ಬಣವ ಕಂಡು ದೂರದಿಂದಲೀ || ೯ ||

ವರನು ವಿಧವದಿಂದ ಮಂಟಪಾವಿ ಕುಳಿತನು | ಕರೆದು ಕಮಲಭೂಪನೊ
ಡನೆ ಪೇಳ್ದನಾತನೂ || ೧೨ ||

ರಾಗ ಭೈರವಿ, ಏಕತಾಳ.

ಲಾಲಿಪುದೆಲೆ ಭೂವರನೇ | ಈ | ಬಾಳತನವನಾರೊಡನೇ || ಚಾಳಿಸಿ
ಕಲಿತೆಯೊ ನೀನೂ | ಮನ | ದಾಲೋಚನೆಗಳಿದೇನೂ || ೧ || ಸೋದರ
ಳಿಯ ತಾನಿರಲೂ | ಪಿ | ಟ್ಟಾಧರಿಸಿದೆ ನೀ ಬದಲೂ || ಮಾಧವನಣುಗಗೆ ರತಿ
ಯಾ | ನೀ | ಸೋದರೊಳೀವೆಯ ಜೀಯಾ || ೨ || ನಡವಳಿಕೆಯ ಪದ್ಧ
ತಿಯಾ | ನೀ | ಬಡಬಹುದೇ ಸನ್ಮತಿಯಾ || ಪೊಡವಿಪನೆಂಬರೆ ನಿನಗೇ | ಈ |
ಕಡು ದ್ರೋಹವು ನೀನೆಸಗೇ || ೩ || ಕರೆನ್ಯೆ ಮಗಳನು ಈಗಾ | ಶೃಂ | ಗರಿಸ್ಯೆ
ನೀ ಬಲು ಬೇಗಾ || ಬರಿದೇತಕೆ ತಡವಿನ್ನೂ | ಈ | ಪರಿಯನುಮಾನಗಳೇನೂ ||
|| ೪ || ಮಾವನು ನೀನೆಂಬುದಕೇ | ನೆ | ದ್ಯಾವದಿ ನಾ ಪೇಳ್ವುದಕೇ || ನೀ
ನೊಲಿದೀಕ್ಷಣ ಸುತೆಯಾ | ಎನ | ಗೀವುದುಚಿತವಿದು ಜೀಯಾ || ೫ ||

ರಾಗ ಘಂಟಾರವ, ಏಕತಾಳ.

ಕಂದ ಕೌಂಡ್ಲಿಕ ನೀನು ಬಂದುದರಿಂದಲೇ | ಚಂದವಾದುದು ನಮ
ಗಿಂದು ಸರ್ವರಿಗೇ || ಮಂದಗಮನೆ ರತಿ ಕಂದರ್ಪನರಸಿ ಹೀ | ಗೆಂದು
ಪೇಳ್ವರು ಇನ್ನು ಸಂದೇಹವೇನೂ || ೧ || ಮಾವ ನೀಮರುಳಾಹೆ ಸೋದ
ರಳಿಯನಿರೆ | ದೇವಕಿಯಣುಗನ ಸುತನಿಗೆ ಹೆಣ್ಣಾ | ನೀವುದುಚಿತವಲ್ಲ
ಬೇಗದೊಳಾರತಿ | ದೇವಿಯನೆನಗಿತ್ತು ಕರುಣಿಪುದೀಗಾ || ೨ || ಮೊದಲೆ
ನಿನಗೆ ಮನಸಿಹುದೆಂದು ತಿಳಿದರೆ | ಮದನಗೆ ರತಿಯನೀವುದನೊಪ್ಪೆನಯ್ಯಾ ||
ಹದುರೆ ದ್ರೌಪದಿಗೆ ಭಾಷೆಯನಿತ್ತ ಕಾರಣ | ಬದಲು ಮಾತಿಲ್ಲ ನೀನಿದಕೆ
ತೋಪಿಪುದೂ || ೩ || ಎನಗೊಂದು ಮಾತ ಪೇಳದೆ ಪರರಿಗೆ ಭಾಷೆ | ಯನು
ಕೊಡಬಹುದೆ ಮಾವಯ್ಯ ನೀವಿಂದೂ || ಇನಿತು ಚಾಳಿಸಿದರೆ ಬಿಡುವೆನೆ ತರ
ಳಿಯ | ಎನಗಿತ್ತು ಹರುಷದ ಕರುಣಿಪುದಯ್ಯಾ || ೪ || ನೀಮುನ್ನ ಬಾರದೆ
ಸುಮ್ಮನೆ ಬಂದೀಗ | ಕಾಮನಿಮಣಿಯನ್ನು ನಿನಗೀವುದೆನುತಾ || ಈಮಹೋ
ತ್ಸವಕೆ ವಿಘ್ನವನೆಸಗಲು ಪರಿ | ಣಾಮವೆಂತಹುದು ನೀತಿಳಿದು ನೋಡಿದನೂ ||
|| ೫ || ಸಂತಸದಿಂದ ನಿನ್ನಣುಗೆಯನೆನಗೆ ನಿ | ಶ್ಚಿಂತೆಯೊಳ್ ಮದುವೆಯ

ಸಗದೆ ಬರಿದೇ ॥ ಪಿಂತೆ ಕಾರಣಗಳಿಂದೆನಗೊಡಬಡಿಸಲು । ಎಂತು ಸೈರಿ ಸೆನು ಸ್ವತಂತ್ರವಲ್ಲಿನ್ನೂ ॥ ೬ ॥

ರಾಗ ಕೇದಾರಗೌಳ, ಅಷ್ಟತಾಳ.

ಏಷ್ಟು ಪೇಳಿದರೇನು ಕೊಟ್ಟ ಭಾಷೆಯ ತಪ್ಪಿ । ಹುಟ್ಟಿದಾತ್ಮಜೆಯ ನೀಗಾ ॥ ಕೊಟ್ಟರೆ ತನಗಿಂದು ಬಪ್ಪುದು ಅಪಕೀರ್ತಿ । ತಟ್ಟನೆ ನಡೆಯಿಂದನೂ ॥ ೧ ॥ ಧೃಷ್ಟ ಮಾತಾಡದಿರೀಗ ನಿನ್ನಣುಗೆಯ । ಬಿಟ್ಟೀಗ ಪೋದರಾನೂ ॥ ಸೃಷ್ಟಿಪಾಲಕರಪಹಾಸ್ಯ ಮಾಳ್ಪರು ಮನ । ದಿಷ್ಟವ ಕರುಣಿಪುದೂ ॥ ೨ ॥ ಬಿಡು ಮನದಾಸೆಯ ಕೊಡುವನಲ್ಲೆನ್ನಯ । ಹುಡುಗಿಯ ನಿನಗೆನಲೂ ॥ ಕಿಡಿಯಿಡುತಿರೆ ಧನು ಪಿಡಿದು ನಿಂದಿರೆ ಕಾಣು । ತೊಡನೆ ಭೂಪಾಲಕನೂ ॥ ೩ ॥

ರಾಗ ಪಂತುವರಾಳಿ, ಮಟ್ಟತಾಳ.

ಹುಡುಗನೆಂದು ಬಿಟ್ಟರೀಗ ಪಿಡಿದೆ ಧನುವನೇ । ಹುಡುಗಿಯಾಸೆ ಬಿಟ್ಟು ನುನೆಗೆ ನಡೆಯೊ ಗಮ್ಮನೇ ॥ ಬಿಡುವನಲ್ಲದಿರಲು ಶಿರವ ಕಡಿವೆನೀಗಲೂ । ಪಡಪಡೆಂದು ಗರ್ಜಿಸಲ್ಕೆ ನುಡಿದನಾಗಳೂ ॥ ೧ ॥ ಮಂದಮತಿಯಿದೇಕೆ ನಾವ ಚಂದವಲ್ಲದೂ । ಇಂದು ನಿನ್ನ ಸುತೆಯನಿತ್ತು ಮುಂದೆ ಕಾವುದೂ ॥ ಒಂದು ಕೃಣವ ಮುರಿದು ಸಾರ್ದೆಸೊಂದು ಭಾರಿಗೇ । ಎಂದು ಪೇಳಲಾಗ ಸೃಪತಿಯೆಂದನಳಿಯಗೇ ॥ ೨ ॥ ಸಲುಗೆಯಿಂದ ಎಮ್ಮ ಕೆಣಕಿ ಬಲುಪ ಸೊಳ್ಳೆಯಾ । ಲಲನೆಯಾಸೆ ಪಿಡಿದು ಬರಿದೆ ಕಲಹ ಮಾಳ್ಪೆಯಾ ॥ ಮಲಕು ನಿಂದರೀಗ ನಿನ್ನ ಕೊಲುವೆನೆನುತಲೇ । ಸಳಿದು ಬಿಟ್ಟನಸ್ತ್ರಸಂಕುಲವನಾಗಲೇ ॥ ೩ ॥ ಎಸೆದ ಶರವ ತರಿದು ಮಾದ್ರಾ ವಸುಮತೀಶನೂ । ಪೊಸಶರೌಘವಿಂದಲವನ ಮುಸುಕಿಂದನೂ ॥ ಕುಸುಮಸೇತ್ರೆಗಾಗಿ ಸಂಧವೆಸಗಿ ಸುಮ್ಮನೇ । ವ್ಯಸನವಿಡಿದು ನಾಯಬೇಡ ತೆರಳು ಗಮ್ಮನೇ ॥ ೪ ॥ ಎನುತಲೆಚ್ಚ ಶರವ ಕಂಡು ಕಮಲಭೂಪನೂ । ಕಿನಿಸಿನಿಂದಲದನು ತರಿಯುತವನೊಳೆಂದನೂ ॥ ಇನಿತು ಗರ್ವ ಬಂತೆನಿನಗೆ ಎನುತ ರೋಷದೀ । ಕನಲಿ ಗರ್ಜಿಸುತ್ತಲೆಚ್ಚ ಸುಪ್ರತಾಪದೀ ॥ ೫ ॥ ಬಂದ ಶರವ ತರಿದು ನಡುವೆ ಕೌಂಡ್ಲಿಕಾಖ್ಯನೂ । ಮುಂದುವರಿಯುತಾಗ ಮಿತಿಯ ನಿಂದಲೆಚ್ಚನೂ ॥ ಬಂದು ನೃಪನ ಉದರಕಾಗಲಂದು ಬಡಿಯಲೂ । ಒಂದು ಕ್ಷಣದಿ ಮೂರ್ಛೆಯಿಂದಲೊರಗೆ ಧರೆಯೊಳೂ ॥ ೬ ॥

ರಾಗ ಸೌಚ್ಚ, ಅಷ್ಟತಾಳ.

ಧರಣೀಶನೆಂದು ಮೂರ್ಛಿತನಾಗೇ | ಕಂಡು | ಹರಿಯು ಕುಮಾರಕನನ್ನು ವಾಗೇ || ದುರುಳನ ಕೊಲ್ಲುವೆನೆನುತಲೇ | ಬಂದು | ಶರಪಿಡಿದುಸುರಿದನಾಗಲೇ || ೧ || ಎಲವೊ ಕೌಂಡ್ಲಿಕನೆ ನೀಗರ್ವದಿ | ಬಂದು | ಛಲವಿಡಿದೆನ್ನೊಳತ್ಯುಗ್ರದೀ || ಲಲನೆಗೋಸುಗ ನಿನ್ನ ಪ್ರಾಣವಾ | ಕೊಡ | ದುಳುಹಿಕೋ ಎನುತೆಚ್ಚ ಬಾಣವಾ || ೨ || ಧುರಧೀರನಹುದೋ ನೀನೆಂಬುದಾ | ಹಿಂದೆ | ಹರನ ಕಣ್ಗೆಚ್ಚಿನಿಂದುರಿದುದಾ || ಅರಿತಿಹೆನೆಂದವನಸ್ತ್ರವಾ | ಕಂಡು | ಪುನರಪಿ ಸುರಿದನು ಶಸ್ತ್ರವಾ || ೩ || ಬರುವಾಸ್ತ್ರವನೆ ತರಿದೊಟ್ಟುತಾ | ಮಾದ್ರಾ | ಧರಣೀಶನಂ ಪೊಡಗಚ್ಚುತಾ || ಶರವನುಗಿದು ಬೀಳೆ ಧರೆಯೊಳೂ | ಬಿದ್ದ | ನಿರದೆ ಮನ್ಮಥ ತಾನು ಧರದೊಳೂ || ೪ || ಇಂತು ಕುಸುಮಬಾಣನೊರಗಲು | ಬಲು | ಚಿಂತೆಯಿಂ ಸುರರೆಲ್ಲ ಮರುಗಲೂ || ಅಂತರಂಗದಿ ತಿಳಿದದರನೂ | ಲಕ್ಷ್ಮೀ | ಕಾಂತ ತಾ ನರರಂತೆ ಅಳಲ್ದನೂ || ೫ ||

ರಾಗ ನೀಲಾಂಬರಿ, ರೂಪಕತಾಳ.

ಯಾತಕೆ ಮಲಗಿದೆ ರಣದೊಳು | ಮಾತುಗಳಾಡದೆ ಸುಮ್ಮನೆ | ನೀತಿಯೆ ಸೆಗಿದು ನೋಡಲು | ಪ್ರೀತಿಯೆ ಸರ್ವರಿಗೇ || ೧ || ಪಾತಕಿಯುದರದಿ ನೀಬರಿ | ದೇತಕೆ ಜನಿಸಿದೆ ವ್ಯರ್ಥದಿ | ಘಾತಕಿ ಕೌಂಡ್ಲಿಕನಿಂದೆಮ | ಗೀತೆರನಾಯ್ತು ಕಟಾ || ೨ || ಇಂದುಧರನೆ ಸಕ್ಕರುಣಗ | ಳಿಂದಲಿ ನಿನ್ನನು ಪಡೆದೆನು | ಬಂದುದು ನಿನಗೀವಿಧಿ ಶಿವಾ | ಮುಂದಿನ್ನೆಂತಹುದೋ || ೩ || ಚಂದಿರ ಬಿಂಬವ ಪೋಲುವ | ಕ್ಕಂದನೆ ನಿನ್ನಯ ಮೊಗವು | ಕಂದೀ ಕಾಂತಿಗಳೆಲ್ಲವು | ಕುಂದಿದುದೇಕಿನಿತೂ || ೪ ||

ಭಾಮಿನಿ.

ಅವನಿಪತಿ ಕೇಳಿಂತು ಮಾನುಷ | ಭವದಿ ಜನಿಸಿದರಿಂದಲೀತ್ಕೈ | ಭುವನವನು ರಕ್ಷಿಸುವ ಸಾಕ್ಷಾದ್ವಸ್ತು ಈತೆರದೀ || ಕುವರನನು ನೆನೆಯುತ್ತಲಂತ | ರ್ಭವನು ಕಾಣಿಸದಂತೆ ಮರುಗಲು | ತವಕದಿಂ ನಡತಂದು ಕೌಂಡ್ಲಿಕ ಮಾ | ಯೊಳಿಂತೆಂದಾ || ೧ ||

ರಾಗ ಕೇದಾರಗೌಳ, ಅಷ್ಟತಾಳ.

ಯಾತಕೆ ಮರುಗುವೆ ಹರಯೆ ನೀ ರಣದೊಳು | ನೀತಿಯಲ್ಲದು ನಿನಗೇ | ಪ್ರೀತಿಯಿಂದುಸುರುವೆ ಕಲಹಕಂಗಯ್ಸದೆ | ನೀತೆರಳೈ ಮನೆಗೇ || ೧ ||

ಸೊದಲೊಂದು ಭಾರಿ ಕಂಸಾಸುರನಾಗಿ ನಾ | ಮದದಿಂದ ಜನಿಸಿದರೇ || ಪುರತೆಯಲಿ ಬಿಲ್ಲಹಬ್ಬದ ನೆವದಿಂದ | ಸದೆಬಡಿದೈ ತನ್ನನೂ || ೨ || ಎರಡನೆ ಜನ್ಮದಿ ತವಭಗಿನಿಯೊಳಾನು | ತರಳನಾಗ್ಯುದಿಸಿದೆನೂ || ವರ ಚಕ್ರ ಪ್ರಹರಿ ಕೊಲಿಸಿದೆ ಯೆನ್ನನು | ಪರಮ ಘಾತಕಿಯೆ ನೀನೂ || ೩ || ಈಗ ಮಾದ್ರಾಧೀಶನುದರದಿ ಕೌಂಡ್ಲಿಕ | ನಾಗಿ ನಾ ಜನಿಸಿದೆನೂ || ಬೇಗದಿ ರಣಕಿದಿರಾಗಿ ನೀ ನಿಲ್ಲೆನು | ತಾಗಲಾರ್ಭಟಿಸಿದನೂ || ೪ || ಎಂದ ಮಾತನು ಕೇಳುತಂದು ಮನದಲಿ ಮು | ಕುಂದನು ಕೋಪದೊಳೂ || ಇಂದು ನಿನ್ನನು ಸಂಹರಿಸದಿರೆ ನಾನೆನು | ತೆಂದು ಚಕ್ರವ ಪಿಡಿದಾ || ೫ ||

ರಾಗ ಶಂಕರಾಭರಣ, ಮಟ್ಟಿತಾಳ.

ಹರಿಯು ಕೋಪವಾ | ತಾಳಿ ಚಾಪವಾ | ಧರದಿ ಪಿಡಿದು ಝೇಂಕರಿಸುತ | ಭೈಸಿದನಸ್ತ್ರವಾ || ೧ || ಬರುವ ಶರವನೂ | ಕಾಣುತಾತನೂ | ತರಿದು ಪ್ರತಿಶರೌಘದಿಂದ | ಹರಿಯನೆಚ್ಚನೂ || ೨ || ಎಸೆದ ಬಾಣವೂ | ಮುಸುಕೆ ಹರಿಯನೂ | ಕುಸುಮನಾಧನಾಗ ಮೂರ್ಛೆ | ವಶದಿ ಬಿದ್ದನೂ || ೩ || ಹರಿಯು ಬೀಳಲೂ | ಹರನು ಖಿಕಿಯೊಳೂ | ವರ ತ್ರಿಶೂಲಧಾರಿಯಾಗಿ | ಶರವನೆಸೆಯಲೂ || ೪ || ಹರನ ಶರದಲೀ | ಸೋಲದಾತನೂ | ಮೆರಳಿ ಪ್ರತಿಶರೌಘದಿಂದ | ಧರದೊಳೆಚ್ಚನೂ || ೫ || ಭಕ್ತನೀತನೂ | ಎಂಬ ಬಿರಿದನೂ | ಯುಕ್ತಿಯಿಂದಲರಿಯುತಾನಿ | ಶ್ಯಕ್ತನಾದನೂ || ೬ || ಹರನು ಮೂರ್ಛೆಗೇ | ಸಂದು ಮಲಗಿರೇ | ಸರಸಿಜೋದ್ಭವಾನು ಬಂದು | ಶರವ ಪಿಡಿದನೂ || ೭ |

ರಾಗ ಮೆಚ್ಚು, ಅಷ್ಟತಾಳ.

ಬ್ರಹ್ಮನ ತಾ ಕಂಡು ಕೋಪದೀ | ಬಲು | ಹೆಮ್ಮೆಯಿಂದಲಿ ಸುಪ್ರತಾಪದೀ || ನಮ್ಮೊಡನೀಪರಿ ಕಲಹಕೇ | ಬಂದ | ಹಮ್ಮ ನಿಲಿಸುವೆನು ನಿಮಿಷಕೇ || ೧ || ಎಂದು ಬೊಬ್ಬಿರಿದಾಗ ಕನಲುತ್ತಾ | ಶರ | ದಿಂದೆಸೆಯಲು ಉರಿಮಸಗುತ್ತಾ || ಬಂದವನುರಕಾಗಿ ತಾಗಲೂ | ಮೂರ್ಛೆ | ಯಿಂದೊರಗಿದ ನೆವನಾಗಲೂ || ೨ || ವಾಣಿಯ ರಮಣನು ಬೀಳಲೂ | ಮತ್ತೆ | ಕಾಣುತ್ತ ಹಲಧರ ಖಿಕಿಯೊಳೂ || ಜಾಣತನದೊಳೆಮ್ಮ ಗೆಲಲೆಂದೂ | ಬಂದು | ಪ್ರಾಣವ ಕೊಡದಿರು ನೀನಿಂದೂ || ೩ || ಎಂದು ಮೂದಲಿಸುತ್ತ ಹಲಧರ |

ಅಸ್ತ್ರ | ದಿಂದೆಸೆಯಲು ಕಾಣುತ್ತಾ ಧೀರಾ || ಸಂಧಿಸಿ ಬಾಣ ತಾ ಚಾಪದೀ | ತರಿ | ದಂದವ ಗೆಡಿಸಿದ ಕೋಪದೀ || ೪ || ಕಾಣುತ್ತಲಾಬಲರಾಮನೂ | ಸರ್ | ಬಾಣವ ಕೌಂಡ್ಲಿಕಗೆಚ್ಚನೂ || ಪಾಣದೆ ಗರುಡಾಸ್ತ್ರದಿಂಪಲೀ | ಸು | ತ್ರಾಣಿ ಗೆಲಿದನೊಂದೇ ಕ್ಷಣದಲೀ || ೫ || ಪರಿಪರಿಯಸ್ತ್ರವನೆಸೆಯುತ್ತಾ | ಕಾದು | ತಿರಲಾಗ ಖಳನತಿಕನಲುತ್ತಾ || ತರುಚಿ ಶರಾಘವ ಮುಸುಕಲೂ | ಪಲ | ಧರನಾಗ ಮೂರ್ಛೆಯೊಳೊರಗಲೂ || ೬ ||

ಪಾರ್ಥಿಕ್ಯ.

ಧರಣಿಪತಿ ಲಾಲಿಸೈ ಹಲಧರನು ರಣದಿ ಪೈ | ಮರೆಯಲ್ಕೆ ಕಾಣುತುರಿ ಮಸಗಿ ಬಹು ಕೋಪದಿಂ | ಸುರರೆಲ್ಲ ನಡೆತಂದು ನಿಲ್ಲಲಾಹವಕಾಗ ಕೌಂಡ್ಲಿ ಕಾಖ್ಯನು ಕಾಣುತಾ || ಉರಿಯನುಗುಳುತಲಾಗ ಮೂದಲಿಸುತವರನೊಂ | ದರೆಗಳಿಗೆಯೊಳು ಕೆಡಹಿ ಮುಂದಯ್ದಿ ಬರುತಿಪ್ಪ | ದುರುಳ ಕೌಂಡ್ಲಿಕನನೀ | ಕ್ಷಿಸಿ ಗದೆಯ ತಿರುಹುತ್ತ ಮರುತಸುತನಿದಿರಾದನೂ || ೧ ||

ರಾಗ ಭೈರವಿ, ಏಕತಾಳ.

ಗದೆಯನು ತಿರುಹುತ ಬಂದೂ | ಖಳ | ನುದರವ ತಿವಿಯಲ್ಕಂದೂ || ಕದನದಿ ಪೈಮರೆದಾಗಾ | ನಿಮಿ | ಷದೊಳೆದ್ದನು ತಾ ಬೇಗಾ || ೧ || ಬಕ | ನನು ಗೆಲಿದಂತಲ್ಲಾ | ನಿ | ನ್ಯುಕುತ್ತಿಗೆ ಬೆದರುವನಲ್ಲಾ || ಶಕುತಿಯ ಸೋಡೆಂ | ದೆನುತಾ | ಕೌಂ | ಡ್ಲಿಕ ಶರವೆಚ್ಚನು ನಗುತಾ || ೨ || ಬರುವಾಸ್ತ್ರವ ಗದೆ | ಯಿಂದಾ | ತರಿ | ದರೆ ನಿಮಿಷದಿ ಖಳಗೆಂದಾ || ತರುಣಿಯ ನೆವದಲಿ ಬಂದೂ | ಯುಮ | ಪುರಕಯ್ದುವೆ ನೀನಿಂದೂ || ೩ || ಎಂದೆನುತಲಿ ಕಲಿ ಭೀಮಾ | ಗದೆ | ಯಿಂದೆರಗಲು ನಿಸ್ಸೀಮಾ || ಒಂದು ಕ್ಷಣದಿ ಮೂರ್ಛೆಯೊಳೂ | ಬಲು | ನೊಂದೊರಗಿದ ಧರಣಿಯೊಳೂ || ೪ || ಏಳುತ ಖತಿಯಿಂದಾಗಾ | ಶರ | ಬೇಳರಸೆಸೆಯಲು ಬೇಗಾ || ಬೀಳಲು ಮರುತಜ ನೊಂದೂ | ಯದು | ಬಾಳೆಯ ಮರುಗಿದುದಂದೂ || ೫ ||

ರಾಗ ಕೇದಾರಗೌಳ, ಅಷ್ಟತಾಳ.

ಮರುತಜ ರಣದೊಳು ಬೀಳಲು ಕಾಣುತ್ತ | ಧರಣಿಪ ಧರ್ಮಜನೂ ದುರುಳನ ಪರಿಯನೀಕ್ಷಿಪೆನೆಂದು ಕೋಪದಿ | ಶರಪಿಡಿದೈತಂದನೂ || ೧

ಧರ್ಮಜ ಸಮರಕೈತಂದುದ ಕಾಣುತ್ತ | ದುರ್ಮತಿ ಕೌಂಡ್ಲಿಕನೂ || ವರ್ಮ ವಿಲ್ಲವಗೆ ನಿಷ್ಕಪಟಪುಣ್ಯಾತ್ಮ | ದುಷ್ಕರ್ಮಕ್ಕೆ ಗುರಿಯಾಹೆನೂ || ೨ || ಎಂದು ತಿಳಿದು ದೂರದಿಂದಲಿ ಯಮಸುತ | ಗೆಂದ ತಾ ನಮಿಸುತಲೀ || ಸಂದೇಹ ವಿಲ್ಲದೈತಂದಿರೇತಕೆ ರಣ | ಕೆಂದು ಮತ್ತುಸುರಿದನೂ || ೩ || ಹಿರಿಯರು ನೀವು ಧರ್ಮಿಷ್ಠರು ನೋಡೆ ನ | ತ್ಪುರುಷರು ಎನ್ನೊಡನೆ || ಧುರಕಿದಿರಾದರೆ ಬಹುದಪಕೀರ್ತಿಯು |. ನರಕಭಾಜನವಾಹುದೂ || ೪ || ಎಂದು ನಾನಾಪರಿ ಯಿಂದ ಸಂಸ್ತುತಿಸಲಿ | ಕಂದು ಧರ್ಮಾತ್ಮಜನೂ || ಅಂದವನೊಳು ಕಾದು ವಂದವ ಕಾಣದೆ | ಹಿಂದಕೆ ಮರಳಿದನೂ || ೫ ||

ಭಾಮಿನಿ.

ಧರಣಿಪಾಲಕ ಲಾಲಿಸೀಪರಿ | ಧುರಕೆ ನಿಲುವರ ಕಾಣದೆಲ್ಲರು | ಮರು ಗುತಿರೆ ಕಲಿಪಾರ್ಥ ಸ್ಮರಿಸಿದನಾಗ ಮಾರುತಿಯಾ || ಬರಲವನ ಸತ್ಕರಿಸಿರದೆ ಬಲು | ಭರದಿ ರಥವೇರುತ್ತ ಬಿಲು ಝೀಂ | ಕರಿಸುತಾರ್ಭಟಿಯಿಂದ ಕೌಂ ಡ್ಲಿಕಗೆಂದ ಮೂದಲಿಸೀ || ೧ ||

ರಾಗ ಭೈರವಿ, ಅಷ್ಟತಾಳ.

ದುರುಳ ಕೌಂಡ್ಲಿಕನೆ ಕೇಳು | ಸಂಗರದಲಿ | ಹರಿಹರ ಸುರಪರೊಳು || ಮೆರೆಸಿದೆ ಪಂಥವ | ನೆಂದು ಗರ್ವಿಸದಿರು | ಬರಿಬಯಲಾಸೆಯೊಳೂ || ೧ || ಎನುತುರಗಾಸ್ತ್ರವನೂ | ಬಿಡಲು ಕಂಡು | ಕನಲುತ್ತ ಕೌಂಡ್ಲಿಕನೂ || ಕ್ಷಣ ದೊಳು ಗರುಡಾಸ್ತ್ರ | ದಿಂದ ಖಂಡಿಸುತಲಿ | ವಿನಯದೊಳಂತೆಂದನೂ || ೨ || ಧೀರ ನೀನಾಗಿರಲೂ | ನಪುಂಸಕ | ನಾರಿಯಾಕಾರದೊಳು || ಸೇರಿ ವಿರಾಟನ | ಪುರದೊಳು ಮೆರೆದಿಹ | ವಾರತೆ ಕೇಳಿದೆನೂ || ೩ || ಎಂದದ್ರಿಬಾಣವನೂ | ಬಿಡಲು ವಜ್ರ | ದಿಂದ ತರಿಯುತೆಂದನೂ || ಇಂದುಮುಖಿಯ ಸೆವ | ದಿಂದ ನೀನಿಲ್ಲಿಗೆ | ಬಂದು ಸಾಯದಿರೆಲವೋ || ೪ || ಎಂದಗ್ನಿಯಾಸ್ತ್ರವನೂ | ಬಿಡಲು ಕಾಣು | ತಂದು ಜಲಾಸ್ತ್ರವನೂ || ಸಂಧಿಸಿ ಚಾಪವ | ಬಿಡಲುರಿ ಯಡಗಲಿಂ | ತೆಂದನು ಪಾರ್ಥನೊಳೂ || ೫ || ಗುರು ಭೀಷ್ಮಾದಿಗಳ ಹಿಂದೆ | ರಣಾಗ್ರದಿ | ಮರೆವೋಸದಿಂದ ಕೊಂದೇ || ಪರಮ ಘಾತಕಿ ನಿನ್ನ | ಪರಿಯಾ ನಾ ಬಲ್ಲೆನೆಂ | ದಿರದೆಚ್ಚ ಪಾರ್ಥನಾಗಾ || ೬ ||

ಭಾಮಿನಿ.

ಹಲವು ಮಂತ್ರಾಸ್ತ್ರಗಳ ಬಿಡಲದ | ಗೆಲಿದು ಕೌಂಡ್ಲಿಕ ಮೆರೆಯುತಿ
ರಲಾ | ಫಲುಗುಣನು ಚಿಂತಿಸಿದನಚ್ಚರಗೊಳುತ ಮನದೊಳಗೇ || ಇಳೆಯ
ಪಾಲಕರೆನ್ನೊಳೀಪರಿ | ಕಲಹದೊಳು ಜಯಿಸ್ಸದುದ ಕಾಣೆನು | ನಳಿನನಾಭನು
ಮುಳಿದನಿಂದಿಗೆನುತ್ತಲಳಲಿದನೂ || ೧ ||

ರಾಗ ನೀಲಾಂಬರಿ, ರೂಪಕತಾಳ.

ಹರಹರಾ ಸಮರದಿ ಕೈಸೋತೆನಲ್ಲಾ ನಾ | ನಿರದೆ ಕೌಂಡ್ಲಿಕನೊಡ
ನಿಂದೂ || ಧುರಧೀರ ನಾನೆಂದು ಜಗದಿ ಕೊಂಡಾಡುವ | ಬಿರಿದೆತ್ತಲಡಗಿತು
ಶಿವನೇ || ೧ || ಸಾರಥಿಯಿಲ್ಲದೆ ಕೆಟ್ಟೆನಲ್ಲಯ್ಯೋ ನಾ | ನೀರೀತಿಯಿಂದಕಟ
ಕಟಾ || ಮೂರು ಲೋಕದೊಳೆಲ್ಲ ಧೀರ ತಾನೆಂದೆಂಬ | ವಾರತೆ ಕೊಂಡಾ
ಡುತಿಹರೂ || ೨ || ಮಾತೆಗೋಸುಗ ಇಂದ್ರನೈರಾವತವನು ಈ | ಭೂತಳ
ಕೆಳಿಸಿ ತಂದಿಹೆನೂ || ಸೋತವನಿಪರು ಬಿಟ್ಟಿಹ ಧನುವೆತ್ತಿ ಸಂ | ಪ್ರೀತಿಯಿಂ
ಗೆಲಿದೆ ದ್ರೌಪದಿಯಾ || ೩ || ಹರನ ಮೆಚ್ಚಿಸಿ ಪಡೆದಿಹ ಪಾಶುಪತವೆಂಬ | ಶರ
ವನ್ನು ಸಮರದೊಳಾನೂ || ತುರುವಿಗೋಸುಗ ಕುರುಕುಲವನ್ನು ಜಯಿಸಿದೆ |
ದುರುಳ ರಕ್ಕಸರ ಮರ್ದಿಸಿದೇ || ೪ || ಎಂದು ನಾನಾಪರಿಯಿಂದ ದುಃಖಿಸು
ತಿರ | ಲಂದು ಕಾಣುತಲೆ ಕೌಂಡ್ಲಿಕನೂ || ಮುಂದುವರಿದು ನಡೆತಂದು
ಪಾರ್ಥನ ಜರೆ | ದೆಂದನು ಕನಲಿ ಗರ್ಜಿಸುತಾ || ೫ ||

ರಾಗ ಶಂಕರಾಭರಣ, ಮಟ್ಟೆತಾಳ.

ಪಾರ್ಥನೆಂಬ ಬಿರಿದು ನೀನು ವ್ಯರ್ಥ ಕಳೆದೆಲಾ | ಧೂರ್ತರಂತೆ ಆತ್ಮ
ಸ್ತುತಿಯ ಕೀರ್ತಿಸುವೆಯೆಲಾ || ೧ || ನಿನ್ನ ಸಲಹುತಿರುವ ಹರಿಯು ಮುನ್ನ
ಸೋತನೂ | ಇನ್ನು ತಡೆಯಲೇಕೆ ತೋರು ನಿನ್ನ ಬಲವನೂ || ೨ ||
ಎಂದು ಮೂದಲೀಸೆ ಪಾರ್ಥನಂದು ಖತಿಯೊಳೂ | ನಿಂದು ರಣಕೆ ಚಾಪ
ಪಿಡಿಯುತೆಂದನವನೊಳೂ || ೩ || ಕುಸುಮನೇತ್ರನನ್ನು ಜಯಿಸಿದಸಮಬಲ
ವನೂ | ಕುಸುರಿದರಿವೆನೆನುತಲಸ್ತ್ರವೆಸೆದ ಪಾರ್ಥನೂ || ೪ || ಬರುವ ಶರವ
ತರಿದು ಕೌಂಡ್ಲಿಕಾಖ್ಯನಾಕ್ಷಣಾ | ಮರಳಿ ಶರವನೆಸೆಯೆ ಮೈಮರೆದ ಫಲ
ಗುಣಾ || ೫ ||

ಭಾಮಿನಿ.

ವೀರ ಪಾರ್ಥನು ಬೀಳೆ ರಣದಲಿ | ಧೀರ ಕೌಂಡ್ಲಿಕ ಮೆರೆಯುತಿರಲದ | ನಾರಿ ದ್ರುಪದಾತ್ಮಜೆಯು ಕಾಣುತಲಧಿಕ ರೋಷದಲೀ || ಘೋರ ಪಾತಕಿ ಯವನ ಕಿಯುತ | ಮಾರಿಗವತಣವೀಸೆನೆನುತಲೆ | ಕ್ರೂರ ಚಂಡಿಯು ರೂಪ ವಾಂತಳು ರಣದೊಳಾಕ್ಷಣದೀ || ೧ ||

ರಾಗ ಮಾರವಿ, ಏಕತಾಳ.

ಘೋರಾಕಾರವ ತಾಳುತ ರೌದ್ರದೊ | ಳಾರುಭಟಿಸುತಾಗಾ || ಮಾರಿಯ ರೂಪದಿ ಘೋರಿಡುತೈತರೆ | ಧಾರುಣಿ ಕಂಪಿಸಿತೂ || ೧ || ಚಂಡಿಯ ರೂಪವೀಕ್ಷಿಸುತಾಕ್ಷಣ | ಕೌಂಡ್ಲಿಕಭೂಪತಿಯೂ || ಭಂಡರ ತೆರದೊಳ ಗೋಡುತಲಿರಲದ | ಕಂಡವಳುಸುರಿದಳೂ || ೨ || ತಲ್ಲಣಗೊಳುತಲಿ ಎಲ್ಲಿಗೆ ಪೋಗುವೆ | ನಿಲ್ಲಲೊ ಪಾತಕಿಯೇ || ಎಲ್ಲರ ಗೆಲಿದಂತಲ್ಲ ರಣಾಗ್ರದಿ | ಕೊಲ್ಲುವೆ ನಿನ್ನವನೂ || ೩ || ಎಂದೆನುತಾಕ್ಷಣ ಬಂದತಿರೋಷದಿ | ಮುಂದಳೆಯನು ಪಿಡಿದೂ || ಮಂದಮತಿಯು ಪದೆಬಡಿವೆನೆನುತಲಿರ | ಲಂದವನಳಲಿದನೂ || ೪ ||

ರಾಗ ನೀಲಾಂಬರಿ, ಆದಿತಾಳ.

ಹರಹರಾ ರಣದೊಳಾನೂ | ಜಯ್ಯದೆನಿಂದು | ಧರಣಿಸರೆಲ್ಲರನೂ || ಕರುಣಿಯ ಕರದೊಳಗೇ | ಸಿಕ್ಕಿ ವ್ಯರ್ಥದಿ | ಸರಿವುದಾಯ್ತೆಮಪುರಿಗೇ || ೧ || ಪಾತಕಿಲ್ಲಗೆ ಬಂದೆನು | ಸಂಧವಮಾಡಿ | ಭೂತಳಾಧಿಪರೊಳಾನು || ಪಾತಕ ಕೊಳಗಾದೆನು | ಭವ ಸಂಚಿ ತ್ರೀ | ನಾಥರ ಕೊಂದು ತಾನೂ || ೨ || ಜಯ ಜ್ಯಾದ ಭಲದಿ | ಹೆಂಗುಸಿನೊಳು | ಸಾವುದಾಯಿತ್ತಾ ತೆರದೀ || ಕಾವ ದೊರ ಕರುಣಾ | ಕಿಪ್ಪಿದ ಮೇಲೆ | ನ್ನಾವ ದೊಡ್ಡಿತು ಮರಣಾ || ೩ ||

ಭಾಮಿನಿ.

ಧಾರುಣೀಪತಿ ಕೇಳು ಬಳಿಕಾ | ಭೂರಿ ರೋಷದಿ ದ್ರುಪದನಂದನೆ | ವೀರ ಕೌಂಡ್ಲಿಕನುರವ ಬಗಿದಾಭೂತಗಣಗಳಿಗೇ || ಪಾರಣೆಯಗಯ್ಯುತ್ತ ಸುಕ್ಷ್ಮ | ಘೋರ ರೂಪವನುಳಿದು ರಣದಲಿ | ಮಾರುತಿಯು ಕುಳ್ಳಿರಲು ಕಾಸಿಂಕಿಂದಳವನೊಡನೇ || ೧ ||

ರಾಗ ಭೈರವಿ, ಝಂಪೆತಾಳ.

ಕೇಳಯ್ಯ ಹನುಮಂತ | ಶೀಲಸದ್ಗುಣವಂತ | ಕಾಲಕರ್ಮವಿದೂರ | ಕಾಳಗದಿ ಶೂರಾ || ೧ || ರಣದಿ ಕೌಂಡ್ಲಿಕನೊಡನೆ | ಸೆಣಸಿ ಮೂರ್ಛಿಸಿದ ಫಲು | ಗುಣ ಹರಿಹರಾದ್ಯಮರ | ಗಣಸಹಿತಲಿಂದೂ || ೨ || ಇವರ ಜೀವಿಸುವಯ | ತ್ನವ ಕಾಣೆ ಬದಲೇನು | ತವಕರುಣವಿರಲು ಬದು | ಕುವರು ಈಕ್ಷಣದೀ || ೩ || ಹಿಂದೆ ಲಂಕೆಯಲಿ ರಘು | ನಂದನನ ಸೈನ್ಯವನು | ಇಂದ್ರಾರಿ ಕಪಟದಲಿ | ಕೊಂದು ಕೆಡಹಿಸಲೂ || ೪ || ತಂದು ಸಂಜೀವನದೊ | ಳಂದವರಸೆಬ್ಬಿಸಿದೆ | ಇಂದು ನೀ ಹೊರತನ್ಯ | ರಿಂದಲೇನಹುದೂ || ೫ ||

ರಾಗ ಕೇದಾರಗೌಳ, ಅಷ್ಟತಾಳ.

ಇಂತು ದ್ರೌಪದಿ ಪೇಳಿದಂತರವರಿತಾಗ | ಸಂತಸದಲಿ ಬಳಿಕಾ || ಪಿಂತಣ ತೆರದಲೌಷಧವನೆ ತರುವೆ ಶ್ರೀ | ಕಾಂತನ ಕರುಣದಲೀ || ೧ || ಎಂದು ದ್ರೌಪದಿಯೊಳು ಪೇಳುತಲಾಕ್ಷಣ | ಗಂಧವಾಹಾತ್ಮಜನೂ || ನಿಂದು ರಾಮನ ಸ್ತುತಿಸುತ ಬೆಳೆದಾಕ್ಷಣ | ದಿಂದ ಕ್ಷೀರಾಂಬುಧಿಗೇ || ೨ || ಅಲ್ಲಿಗೈತಂದು ತಾನರಸಲು ಕಂಡನು | ಚೆಲ್ವ ಮಹೌಷಧಿಯಾ || ಮೆಲ್ಲನೆ ಕೊಂಡದ ಮರಳಿದನಾಕ್ಷಣ | ಫುಲ್ಲನಾಭನ ದೂತನೂ || ೩ || ದ್ರುಪದಜೆಯನು ಕರೆದುಸುರಿದನವಳಾಗ | ಉಪಚರಿಸುತಲೆಂದಳೂ || ನಿಪುಣ ನಿನ್ನಯ ಬಾಲ ತುದಿಗದ್ದು ತಿವರ ಜೀ | ವಿಪುದಯ್ಯ ವೀರ ನೀನೂ || ೪ ||

ದ್ವಿಪದಿ.

ಇಂತೆಂದು ದ್ರೌಪದಿಯು ಪೇಳುತಿರಲಾಗಾ | ಸಂತಸದಿ ಔಷಧವ ತಾ ತಂದು ಬೇಗಾ || ೧ || ಅರದು ಬಾಲದೊಳದ್ದಿ ಬಿದ್ದವರಿಗೆಲ್ಲಾ | ಪರಮ ಸಂಜೀವನವ ತಾನಿತ್ತನಲ್ಲಾ || ೨ || ನಿದ್ದೆಗಯ್ದುವರು ತಮ್ಮೊಳಗೆ ಎಚ್ಚರ್ತು | ಎದ್ದು ತೆರದೊಳಗೇಳಲಾಶ್ಚರ್ಯವಾಯ್ತೂ || ೩ || ಧನುಶರಾಯುಧವಿಡಿದು ನೋಡಿದರು ಸುತ್ತಾ | ಕನಸು ಬಿದ್ದಂತಾಗೆ ಕೇಳಿದರು ಮತ್ತಾ || ೪ || ಕೌಂಡ್ಲಿಕನ ದೇಹ ಬಿದ್ದಿಹುದು ರಣದೊಳಗೇ | ಚಂಡವಿಕ್ರಮರಾರು ಕೊಂದರೀಬಳಗೇ || || ೫ || ಎಂದು ತಮ್ಮೊಳು ಮಾತನಾಡುತಿರಲಾಗ | ಬಂದು ಹರಿಯೊಳು ಯಮಜ ತಾನೆಂದ ಬೇಗಾ || ೬ ||

ರಾಗ ಮಾಧವಿ, ಏಕತಾಳ.

ದೇವಾ ಲಾಲಿಸುದು ನಾ ಪೇಳ್ವ ಪುನ್ಯವಾ | ಭೂವರ ಕೌಂಡ್ಲಿಕನುರು ಪರಾಕ್ರಮವಾ ॥ ೧ ॥ ನೀಪೆಳ್ಳ ಸೋತಿರೆಂದೆನುತಲರ್ಜುನನೂ | ತಾಪೊಬ್ಬನು ಳಿಯಲೇಕೆನುತ ಕಾದಿದನೂ ॥ ೨ ॥ ಆಪಾರ್ಥ ಸೋತು ಮೈಮರೆಯೆ ತಾ ಕಂಡೂ | ದ್ರೌಪದಿ ಬಳನ ಕೊಣುತ ಬಿಕಿಗೊಂಡೂ ॥ ೩ ॥ ಚಂಡೀರೂಪವ ನಾಂತು ಕನಲುತ್ಪೈತಂದೂ | ಕೌಂಡ್ಲೀಕನನು ಕದನದೊಳುರೆ ಕೊಂದೂ ॥ ೪ ॥ ಆಪತಿಪ್ರೇಯವನನು ಭೂತಗಣಕೇ | ಕೋಪದಿ ತೃಪ್ತಿ ಬಡಿಸಿದಳು ಕ್ಷಣಕೇ ॥ ॥ ೫ ॥ ಮುನ್ನಿನ ರೂಪವನಾಂತು ಮಾರುತಿಯಾ | ಕನ್ನೆ ತಾ ಕರೆದು ಪೇಳಿ ದಳೊಂದ್ಯುಕುತಿಯಾ ॥ ೬ ॥ ಇನ್ನು ತಡೆಯಲೇಕೌಷಧಿಯನು ತಂದೂ | ಚಿನ್ನಾಗಿ ಜೀವಿಸುವರಿಗಲೆಂದೂ ॥ ೭ ॥ ಪೇಳಲಿಕಾಸಂಜೀವನೌಷಧವನೂ | ಘಾಳಿಯಣುಗ ಪೂಸಿ ತಾನೆಬ್ಬಿಸಿದನೂ ॥ ೮ ॥ ಮಂದರಧರ ನಿನ್ನ ಮಹಿಮೆ ಯುದೆಲ್ಲಾ ॥ ಇಂದಿಗೆಮ್ಮಾಪ್ಟಾರ್ಥ ಸಿದ್ಧಿಸಿತಲ್ಲಾ ॥ ೯ ॥

ರಾಗ ಸೌರಾಷ್ಟ್ರ, ತ್ರಿವುಡೆತಾಳ.

ಯಮುಜನೆಂದುದ ಕೇಳುತಾಕ್ಷಣ | ಕಮಲನಾಭನು ಕರೆಯ ಮದ ಗಜ | ಗಮನೆ ದ್ರೌಪದಿ ಬಂದು ಚರಣದಿ | ನಮಿಸೆ ಬಳಿಕಾ ॥ ೧ ॥ ಹರಮಿಂ ಚಾದಿಗಳು ಮತ್ತಾ | ಪರಮ ಋಷಿಗಳು ದಿವಿಜರೆಲ್ಲರು | ಪರಿಯೊಳಕ್ಷಣಗೊಂ ಡು ತಮ್ಮಯ | ಪುರಕೆ ತೆರಳೇ ॥ ೨ ॥ ಬಳಿಕ ಲಕ್ಷ್ಮೀರಮಣನನ್ನಯ | ಸಿಳಯ ದಲಿ ಪರಿವಾರ ಸಹಿತಲೆ | ಗೆಲವಿನಿಂದಿರುತೀರ್ದ ಲಾಲಿಸು ಇಳೆಯಪಾಲಾ ॥ ೩ ॥

ಭಾಮಿನಿ.

ಪರಮಪಾವನ ಪುಣ್ಯಪೇಶುಭ | ಚರಿತೆಯನು ಕೀರ್ತಿಸುತ ಕೇಳುವ | ಶರಣಜನರಾಪತ್ತು ಪರಿಹರಿಸುತ್ತಲನವರತಾ ॥ ಕರುಣಿಸುವ ಮನದಿಷ್ಟವನು ತ್ರೀ | ಹರಿಯೆನುತ ಜನಮೋಜಯಂಗಾ | ಪರಮ ವೈಶಂಪಾಯನಮುನಿಪತಿ ಪೇಳ್ದ ಸತ್ಕಥೆಯಾ ॥ ೧ ॥

ರಾಗ ಸೌರಾಷ್ಟ್ರ, ಆದಿತಾಳ.

ಮತ್ಸ್ಯಾವತಾರಗೆ ಕೂರ್ಮನಿಗೇ | ಉತ್ತಮ ವರಹಗೆ ಕೇಸರಿಗೇ | ಮತ್ತೆ ವಾಮನನಾಗಿ ಬಲಿಯ ವಂಚಿಸಿದಗೆ | ಕ್ಷತ್ರಿಕುಲಾಂತಕ ರಾಮನಿಗೇ ॥

ಮಂಗಲಂ ಜಯ ಮಂಗಲಂ ॥ ೧ ॥ ದಶಕಂಠನ ಸಂಹರಿಸಿದಗೇ । ಕುಸುಮ ಬಾಣನ ಪಿತ ಕೃಷ್ಣನಿಗೇ ॥ ವಸನವ ನೆಗಹಿದ ಬೌದ್ಧವತಾರಗೆ । ಪೊಸ ತುರಗವನೇರ್ದ ಕಲ್ಕ್ಯನಿಗೇ ॥ ಮಂಗಲಂ ಜಯ ಮಂಗಲಂ ॥ ೨ ॥ ಮಂಗಲ ವೆಂಕಟರಮಣನಿಗೇ । ಮಂಗಲ ಸಂಕಟಹರಣನಿಗೆ ॥ ಮಂಗಲ ಮುಕಾಂಬಿಕೆ ಸರ್ವೇಶಗೆ । ಮಂಗಲ ತ್ರಿಲೋಕನಾಥನಿಗೇ ॥ ಮಂಗಲಂ ಜಯ ಮಂಗಲಂ ॥ ೩ ॥

ಯಕ್ಷಗಾನ ರತಿಕಲ್ಯಾಣವು ಸಂಪೂರ್ಣವು.

॥ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಾರ್ಪಣಮಸ್ತು ॥

ಈ ಪುಸ್ತಕವು
ಪಂಡಿತರಿಂದ ಪರಿಶೋಧಿಸಲ್ಪಟ್ಟು,
ಪಾವಂಜೆ ಗುರುರಾಯರಿಂದ
ಉಡುಪಿ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಮುದ್ರಣಾಲಯದಲ್ಲಿ
ಮುದ್ರಿಸಲ್ಪಟ್ಟು,
ಶ್ರೀಮನ್ಮಧ್ವಸಿದ್ಧಾಂತಗ್ರಂಥಾಲಯದಿಂದ
ಪ್ರಕಟಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿತು.
1926.
ಶಾ. ಶಕ ೧೮೪೮.